

BİNBİR ROMAN

Cilt: 7 - Sayı: 166 - 25 Kuruş

18 - Temmuz - Çarşamba - 1951

ARADIĞIM KADIN

AZ SONRA..

VIOLONANIN ATI.
DEMEK O DA
BURDA

HEYECAN VE ÜMİT
İLE ÖZENGİSİNİN
ÜZERİNDE DOĞ-
RULDU, SESLENDİ

VIOLONAA!!!

SES YOK.. SAKIN
ATINI BURADA
BIRAKIP KAYALA-
RA TIRMANMIŞ
OLMASIN.. BU
YOLUN NERE-
YE GİTTİĞİNİ
DÖNÜP SO-
RAYIM..

YA O? O NERE
DE? NEREDE..

SAKIN OLUN KONTES. ATINI
BİR SAATLİK BİR YERDE BASIBOS
BULDUM. VIOLONA ORADAKİ
KAYALARA TIRMANMIŞ OLACAK.
ORADAN NEREYE Gİ-
DİLECEĞİNİ ÖĞ-
RENMEYE GEL.
DİM..

KONTES BUNLARI DUYUNCA
BİR GİĞLİK ATTİ.

ANNE NEREYE GİT-
TİĞİNİ ANLADIN MI
YOKSA?

BIRAKIN
AKLINI TOP-
LASIN..

BIRAKIN BİRAZ DÜŞÜNE-
YİM. ZİHNİM ÇOK DAĞINIK.
BANA BİRŞEY SORMAYIN
SİZE SONRA HERŞEYİ
ANLATIRIM.

PEKİ AMA BULUP
BULAMIYACAĞIMIZI
SÖLEYİN..

166/1

ARMANDO'NUN RICALARINA KARŞI
KONTES ESRARLI BİR TAVIR TAKINDI

ÇOK RICA EDERİM, BIRAKIN DA DÜŞÜNE-
YİM.. VIOLONANIN ETRAFINI SARAN ESRA-
RI ÇÖZECEĞİMDEN EMİNİM. ŞİMDİLİK
HAYATTA OLDUĞUNU SÖYLEYEBİLİRİM.
ESASEN EN MÜHİM OLAN ŞEYDE BU DE.
GİL Mİ YA?

74/2

EYET.. EN MÜHİM OLAN ŞEY
BU AMA BEN YİNE ÖĞREN-
MEK İSTİYORDUM..

SAAT İKİ.. ŞATO ÖĞLE
İSTİRAHATINE ÇEKİLMİŞ OLDUĞUN.
DAN SESSİZLİK İÇİNDE..YALNIZ MUTFAKTAN
ZAMAN ZAMAN TABAK SESLERİ GELMEK.
TEDİR

KONTES ÇOCUKLARI YALNIZ Bİ-
RAKIP ODASINA ÇEKİLDİ

BİZDEN KURTULMAK
İSTER GİBİ
ACABA BİR
PLAN MI KURUYOR..

HERKES
İSTİRAHAT
TE..
ŞİMDİ Gİ-
DEBİLİRİM

KONTES
GİZLİCE
EVĐN
ÇIKTI.

KENDİMİ NEKA-
DAR İYİ HİSSE-
DİYORDUM. BİR GÖ-
REN OLSA ÜÇ GÜN
EWEL ÖLÜM DÖŞE.
GİNDE OLDUĞUMA
İNANMAZ.

ARKASI VAR

166/2

Kraliçenin Gerdanlığı

Yazan: Joseph Renaud

Çeviren: S B.

nu karakola götürmezden evvel delikanlıya:
— Lütfen adresinizi verin, dedi. Sonradan şahit olarak dinlenmeniz icabedecek.

«Ne sarkınım, ne de Betty'nin kötü olduğunu biliyor değilim!»
Delikanlı:

ye gidelim. Arabam biraz ötede.

Biraz sonra kuyumcu da kızılca kıyamet koptu. Sonradan aklı başına gelen kuyumcu gerdanlığı esaslı bir muayeneden geçirince sahte olduğunu anlamış ve derhal polisi vaziyetten haberdar etmişti. Ama, hiç vakit kaybetmeden Savoie oteline giden memurlar orda spor elbiseli delikanlıyı bulamadılar.

Sahte bir isim ve adres kullanmış olan delikanlı o saatte, genç Amerikalı kızla beraber bir kahvenin terasında karşılıklı oturuyordu. Kızın söylediklerini dinlerken eli de cebinin üzerindeydi. Marie Antoinette'nin gerdanlığının koynunda olduğunu yokluyarak hissetmek son derece zevk vericiydi.

Kız:
— Hiç Amerikaya gelmediniz mi? diye soruyordu. Oraya ait hiçbir şey bilmez misiniz?

Delikanlı bir an düşündükten sonra cevap verdi:

— Oraya ait hiçbir şey bilmiyorum sayılmam. Meselâ, vaktiyle duyduğum bir Şikago şarkısı hâlâ hatırdadır.

Sonra biraz düşündü ve şarkıyı söylemeğe başladı:

— «Şikagolu Betty Londra'ya geldiği zaman.
«Skotland Yard korkudan titredi.

«Çünkü Şikagolu Betty'nin sakası yoktu.

Genç kız müdahale etti:

— Ne olur bu şarkıyı söylemeyin. Şikagolu Betty çok kötü şöhreti olan bir kadındır. Muhakkak ki hayatı, Sing Sing'de elektrik sandalyesine oturmakla sona erecek.

— Şarkının ve Betty'nin kötü olduğunu bilmiyordum. Bir müzikholde duymuştum da...

— Amerika'da hiçbir centilmen bu kadının adını ağzına almaz... Benim icadım olan şu kokteyden içelim. Bakalım hoşunuza gidecek mi?

Delikanlı, fevkalâde sert bulduğu kokteyli içtikten az sonra içinde bir tuhafılık, gözlerinde bir uyku ihtiyacı hissetti. Çok geçmeden de başını masaya dayayıp kendinden geçti.

Gerdanlığı onun cebinden almak ve bir taksiye bindiği gibi hava meydanına, oradan da, çalınmış elmasların en iyi pazarı olan Amsterdam'a gitmek, Şikagolu Betty için hiç de güç olmadı.

Bana, fiyatı altı bin frangı geçmemek şartıyla bir yüzük çıkartın; yeğenime hediye etmek için alacağım.

— Hay hay beyefendi. Bu tarafa buyrun.

Siyah elbiseli tezgâhtar böyle diyerek müşteriyi, büyük kuyumcu dükkânının bir köşesine götürdü ve ona, üzeri istediği cinsten bileziklerle dolu bir tepsi çıkardı.

Ama kılığı kıyafeti pek düzgünce olmayan müşteri bunlardan ziyade, yan taraftaki vitrinde duran ve bir zamanlar kraliçe Marie Antoinette'nin boynunu süslemiş bulunan muhteşem gerdanlıkla alâkadar gözüktüyordu.

Birden elindeki bastonla camı kırdı ve gerdanlığı kaptığı gibi kapağı doğru koştu. Kuyumcu dükkânında çalışanlardan bir ihtiyar ve genç bir kız yolunun üzerindeydiler. Ama onu durdurmağa muvaf-

fak olamadılar. Öyle ki kapının dışında tesadüfen bulunan spor giyimli, sık ve yakışıklı bir delikanlı bacaklarına atılıp onu durdurmasaydı, o hızla kaçacak ve Marie Antoinette'nin gerdanlığı, dükkân sahibinin kalbinde acı bir hatıra olarak yaşayacaktı.

Spor kıyafetli, atletik vücutlu delikanlı bir yandan kılıksız adamı sürüklerken diğer taraftan da elinde gerdanlığı sallıyor ve:

— Şunu alın, diyordu.

Hemen polis çağırıldı ve kılıksız adam ona teslim edildi. Polis o-

— Hayhay! diye mukabele etti ve Savoie otelinin adresini vererek dükkândan çıkmağa hazırlandı. Fakat, hadise cereyan ettiği sırada dükkânda alış veriş etmekte olan sarışın bir kız yolunu keserek kendisini tanıttı:

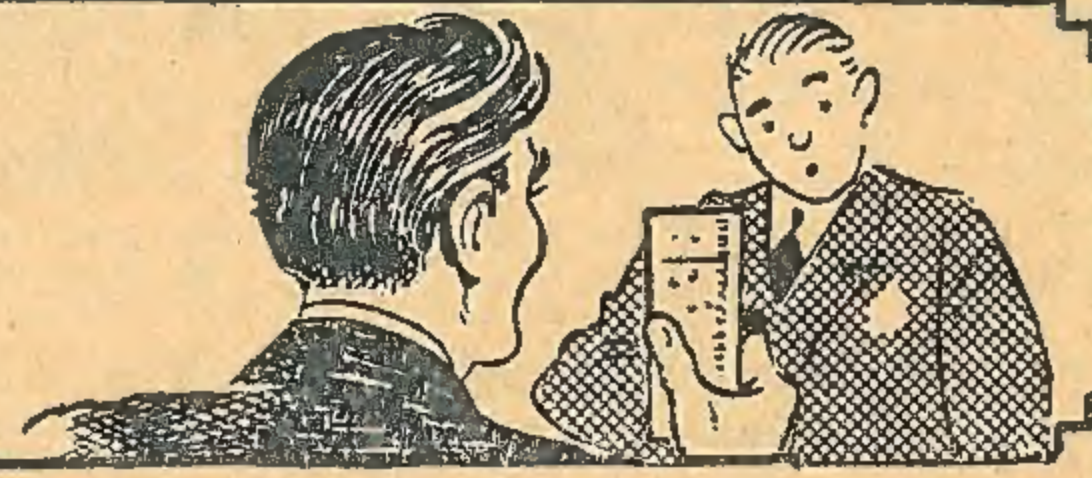
— Ben Amerikalıyım ve gazeteciyim. Şimdi geçirdiğiniz macerayı bana ağzınızdan anlatırsanız mecmuama enteresan bir yazı yazar ve hatırı sayılır bir telif ücreti alırım. Kabul mü?

— Kabûl.

— O halde buyurun bir kahve-

Ucuza içki

Yazan: Ben.

Bir zamanlar, şöhreti memleketimizin hudutları haricine kadar yayılmış olan meşhur illüzyonist Vahti Mangır ile pek sıkı fıkı arkadaşlık. Günlerimizin, iş atlarının haricine olan kısmı hep beraber geçer, aynı kahvelere gider ve birlikte gezerdik.

Vahti Mangır okadar hoşsohbet bir adamdı ve sahnede yaparak seyircileri hayran bıraktığı numaraları, hususî hayatı arasına maharetle serpiştirmeyi okadar iyi bilirdi ki, bir gazinoya gittiğimiz zaman masamız katıyen boş kalmaz. Eş dost gelir ve Vahti'nin etrafına saçtığı neşeden, bütün içtiklerimizin hesabını ödemek bahasına istifadeye çalışırlardı.

Yine bir gün, Moda tarafındaki bahçe gazinolarından birinde oturuyorduk. Masada bizden başka kimse, ne hikmetse, bulunmuyordu. Söz bir

takım yerlerde döndü dolaştı ve bir ara Vahti:

— Sana iyi bir oyun öğreteyim ister misin? diye sordu. Öyle bir oyun ki, hayatın çok pahalılaştığı şu günlerde, sana ummayacağın kadar faydalı olabilir.

— Tabii, tabii anlat, diye cevap verdim. Bugünlerde hokkabazlıktan başka şeyin pek söktüğü yok.

— İyi, o halde sana, 25 kuruş mukabilinde nasıl olup da, dünyanın en lüks gazinosunda bile bir bardak içki içilebileceğini öğreteceğim.

— 25 kuruşa mı? diye hayret ettim. Fakat bahsettiğin içkilerin fiyatı, yerine göre beşle - on lira arasında değişir.

— Şimdiden fikir yürütmeğe kalkma, dedi. Durduğun yerde kal ve

ne şekilde hareket edeceğime dikkat et.

Birkaç saniye sonra Vahti yerinden kalktı ve biraz ilerimizdeki masada oturan, orta yaşlı, şişmanca zatın karşısına dikildi. Az önce garson bu adamın masasına, kocaman bir bardak içinde buzlu bir kokteyl getirmiş ve içkiye henüz dokunulmamıştı. Vahti'nin, kibarca bir selâm aldıktan sonra:

— Beyefendi, dediğini duydum, karşınızda dünyanın en büyük illüzyonisti duruyor. Kendimi methetmek gibi olmasın ama, benim yanımda Portakal oğlu bile acemi kalır. Bunu isbat etmek için - sizi açarsa tabii - önünüzde duran içkiyi, bütün dikkatinizle baktığımız halde size hiç farketmeden içeceğim. İsterseniz fantezi olsun diye, bahsi kazandığım

(Arkası 14. sayfada)

**B İ N B İ R
R O M A N**

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No. 36, İstanbul

ABONE: Yıllığı (30 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

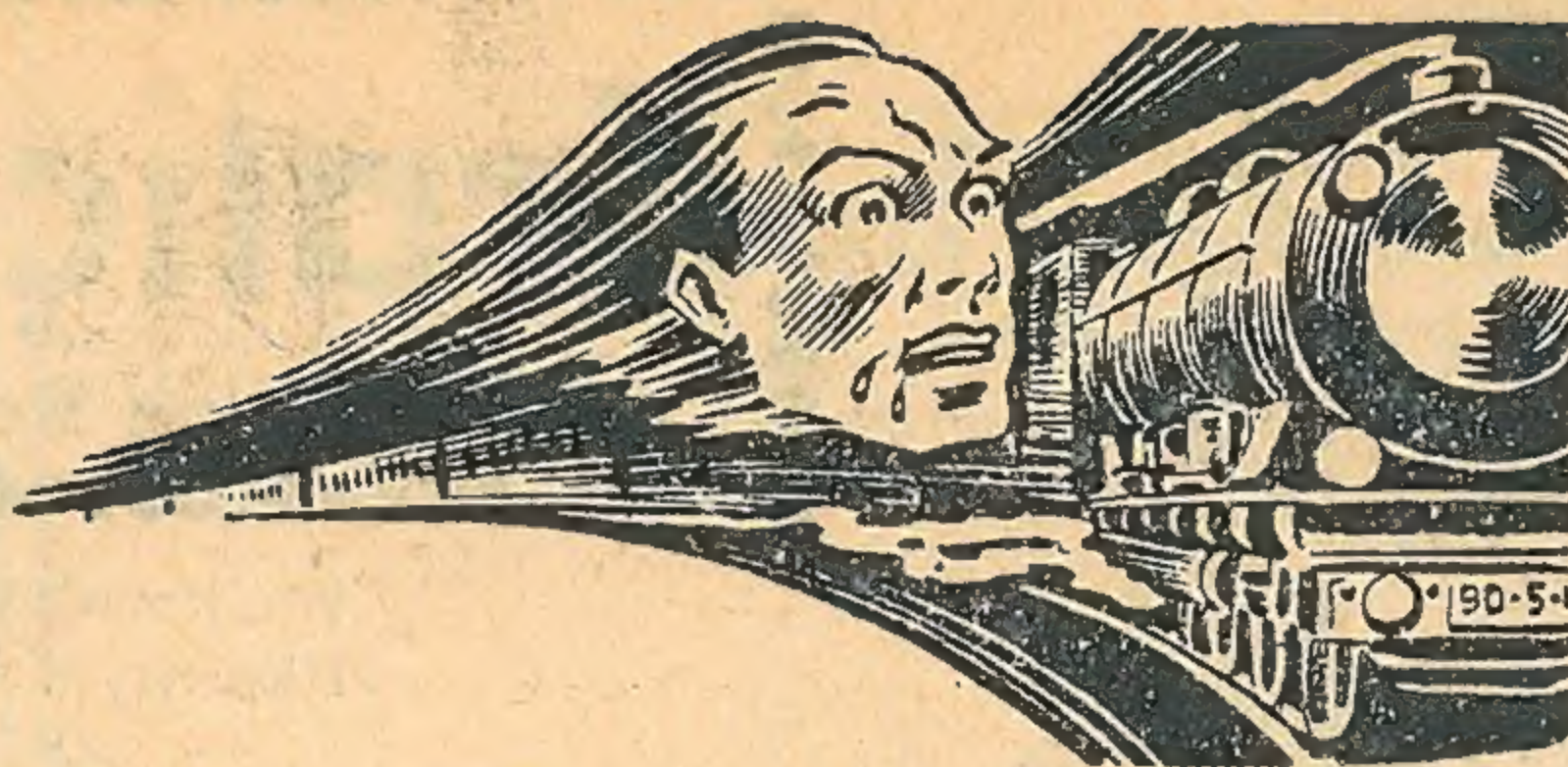
Yazı işlerini fiilen idare eden

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

KESİK BAŞIN ESTATI

Büyük Macera ve Aşk Romanı : 7

Beride de şef muavini Arno kâğıdı polis müfettişine uzatmıştı.

— Mösyö Arno'da idi.

Beride de şef muavini Arno kâğıdı polis müfettişine uzatmıştı.

Doriok kâğıdı alarak müddei-umumi muavini ile müstantığın yanına gelerek:

— Gördünüz mü? Her şey aşikâr değil mi? Satırların altındaki imzaya da dikkat ediniz. «Hayatımı kurtardığınızı unutmayacağım.» «Kristal Kama».

Sonra dönerek: «Dupon ile Kur-bete beni Robinet nehir ve kayalıklarına götürür müsünüz. Derhal bir otomobil tutalım, dedi.

Doriok bir an evvel hat bekçisinin kulübesinde bulunmak istiyordu. Vak'ayı mahallinde daha iyi tesbit edebileceğine inanıyordu. Onun bu telâşlı halini gören müddei-umumi muavini:

— Ne garip adam! Bir insan mesleğine bu kadar alâka gösterebilir değil mi Mösyö Arno? dedi. Lâkin Arno'nun dalgın dalgın durduğunu görünce:

— Ne oldunuz? diye sordu.

— Hiç. Bana kalırsa Mösyö Giyon, Mösyö Doriok çok yanlış bir yol katediyor.

— Nereden? İzah edebilir misiniz?

— Evveleminde kaatil kimdir, sonra kelle nasıl kaybolmuşur. Bunları birbirinden tefrik etmek lâzımdır. Şayet Doriok'un iddia ettiği gibi kaatil Avinyonda ârı firarı irtikâp etmiş ise Valansda maktulün kellesi nasıl kaybolmuşur. Sonra polis müfettişi kaatilin kendisini trenden Rodan nehrine attığını ileri sürüyor. Bunun ne dereceye kadar doğru olduğunu kestiremiyorum.

— Fakat bu inen bir adamdan ziyade trene binen bir adamın izine benziyor.

— Hayır!

— O halde?

Arno birdenbire omuzlarını genişleterek kollarını uzattı. Müddei-umumi muavini ile müstantik birbirlerine bakmağa başladılar. Arno sözüne devamla:

— Acaba Mösyö Doriok'un yanlış yol takip ettiğini söylemekle bir suç mu işlemiş oldum? diyerek bunlara sordu.

VI

Bir saat sonra Doriok ve Dupon bekçinin kulübesi önünde idiler. Burası çok münzevi bir yerdi. Kulübe birçok bahçelerin içerisine ve hat kenarına inşa edilmişti. Bu kulübeden on metre kadar mesafede Rodan nehrinin üzerinden geçen bir köprü vardı. O Robinet kayalıklarına doğru idi. Yağmur yağdıkça bu nehirler taşıdığından birçok arazi parçalarını da beraber sürüklemiş ve sular yayılmışlardı. Buralarını polis müfettişi adamakıllı inceledikten sonra Kur-bete:

— Beni şimdi evinize götürünüz, dedi.

Burası mütevazı bir işçi evi idi. Karısı kendilerini mütebessim bir çehre ile karşılamıştı. Meçhul adamın yatmış olduğu yatak çarşafalarını havalandırmak için kulü-

benin parmaklıklarına asmıştı. Artık Doriok ta bir tek gaye kendini gösteriyordu. O da B. 14 te bu meşum cinayeti işlemiş olan adamı yakalıyacaktı.

— Acaba hangi tarafa kaçtı. Onu bir tesbit edebilsen, dedi.

Kurbet'in karısı söze karışarak:

— Zannedersem bunu tesbit etmek zor bir iş olmasa gerek. Herhalde köprüyü geçerek Vivier yolundan Sen Manton'a doğru gitmiştir.

— Peki siz köprüyü geçtiğini nereden tahmin ediyorsunuz?

Kadıncağz birdenbire kızardı.

— Bu sabah köprü bekçisinin karısına rastladım. Ondan mese-

zoraki seyahatten son derece usanmıştı. İstemiyerek diğerlerini takip etti. Bekçi köprü'nün başına oturarak piposunu içiyordu. Onu çağırarak yanına oturttu ve:

— Bu sabah saat beşte buradan kimsenin geçişini gördünüz mü? diye sordu:

Bekçi:

— Evet, dedi. Hattâ şüphelenecek peşi sıra da kostum. Fakat yetişemedim. Dört nala kaçtı.

— Ne tarafa doğru gitti?

— Köprüyü geçtiğini gördüm. Maamafih bir kere de Nore'ye sorunuz o sizi benden daha iyi ten-vir edebilecektir sanırım.

— Nore kimdir?

«İşte cinayetin işlendiği silâh!..»

leyi gizliyemedim ve misafir ettiğim meçhul adamın bahşış vermemek için kaçtığını kendisine söyledim. O da bu adamın erkenden köprüden süratle geçerek gözden yok olduğunu teyit etti.

— Peki nasıl bir adammış bu?

— Otuz yaşlarında bir genç. Ne uzun ve ne de çok kısa boylu imiş. Matruş nefti renginde bir elbise ve sarı bir ayakkabı giyiyormuş. Şapkasızmış.

Doriok bir dakika düşündü. Sonra Dupon ile Kurbet'e dönerek:

— Haydi giderek şu köprüyü de görelim...

Zavalı Kurbet başına gelen bu

— Alın yıldız otelinin sahibi, Vivierdedir. O erkenden bu tarafa geliyormuş. Onunla karşılaşmış ve zannederim konuşmuşlar.

Doriok fazla bir şey sormağa lüzum görmeden derhal şöföre:

— Son süratle Vivier'e çek, dedi ve otomobile binmeden evvel Dupon'a:

— Siz bana refakat ediniz. Kurbet siz isterseniz gidebilirsiniz, dedi. Bu son söze hat bekçisi son derece sevinmişti. Artık kılavuzluk etmekten kurtulmuştu. Otomobil bir çeyrek saat sonra Viviere gelmiş ve iki misafiri (Altın Yıldız oteline indirmişti. Doriok'un

talebi üzerine çehreşinden fazilet akan dürüst bir provans tüccarı olan Nore gelmişti. Polis müfettişi kendisine sualini sorunca Nore derhal anlatmağa başladı.

— Ben her sabah erkenden bir gezinti yaparım. Bu benim mutadımdır. Bu sabah ta erkenden gezintiden avdet ederken ona rastladım. Hızlı gidiyordu. Beni görünce duraladı. Bu yolun nereye gittiğini sordu. Viviere dedim. Şehrin ne kadar uzak olduğunu sorunca:

— Dört kilometre dedim.

Cevaplarımı tuhaf karşıladı. Kendisini arabama binmeğe davet ettim. Teşekkür ederek kabul etti. Fakat bir tek söz söylemedi. O kadar uğraşımsa da bir kelime dahi söyletmedim.

— Eşkâli nasıldı?

— Oldukça kibardı. Şayet böyle olmamış olsaydı zaten arabama davet etmezdim.

— Devam ediniz.

— Otele gelince yemek salonuna aldım. Bir ihtiyacı olup olmadığımı sordum. Sert bir lisanla:

— Hayır, dedi. Başka bir şey istiyorum. Bana lütfen söyleyiniz burada bir banker bulunur mu? diye sordu.

— Doğru bir sual. Benim hayretimi mucip oldu. Kendisine banker Muret'in olduğunu söyledim. Adresini istedi. Dikkat ettim. Sabahın altısında hiçbir banka açık değildi. Bana:

— Ben bu akşam Liyonda bulunacağım. On param da yok, dedi.

— Mösyö Muret'i tanıyor musunuz? diye sorunca:

— Hayır, dedi.

O zaman beyni alt üst olmuş bir adamla karşı karşıya olduğunu anlar gibi oldum ve:

— Peki siz tanımadığınız bir bankerı sabahın saat altısında uykusundan etrâfe cesaret edecek misiniz? dedim.

— O bana cevap vereceği yerde adresinde ısrar etti. Çıkıp gitti. Kendi kendime Mösyö Muret'in kapıları yüzüne kapanacağını düşündüm. Fakat böyle bir adama hayatımda ilk defa rastladığıma da inanırım.

— Peki bu adam nereye gitmiş olabilir?

— Söylediğine göre Liyona.

— Ne zaman?

— Yarım saat kadar oluyor.

— Telefonunuz var mı?

— Ne demek? Tabii var.

— Bana derhal Liyon şehrinde bulunuz ve polis âmirliğini vermelerini söyleyiniz.

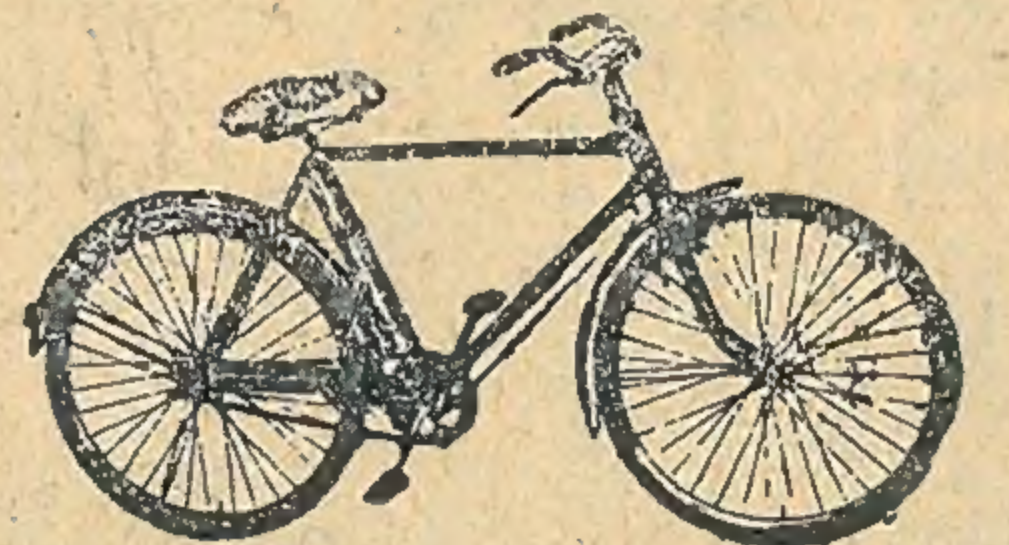
Nore tereddüt etmeden Doriok'un emirlerine itaat etti. Ve biraz sonra, telefonu polis müfettişine verdi. Müfettiş konuşmağa başladı:

— Dikkat... Şimdi gelecek olan trende aramakta olduğumuz bir yolcu vardır. Elbisesi nefti, ayak-kabıları sarı, şapkasızdır. Genç, otuz yaşlarında, matruş. Gözünüzü açınız, kaçırmayınız.

(Arkası var)

HAFTADA

2,5 İKİ BUÇUK LİRA
TAKSİTLE BİSİKLET

KATALOG ve ŞARTNAME
15 kuruşluk pul gönderenlerin adreslerine gönderilir.

BİSİKLET RUMUZU

P. KUTUSU: 167 İstanbul.

NAT PINKERTON

BİRİSİ ODAMI, EŞYAMI KA-
RIŞTIRMIŞ.. OTEL İDARE-
SİNDEN HESAP SORMAK
İZİM.. JÜLİ'NİN HAKKI
VAR.. PARAYI
ÜZERİMDE TA-
ŞIMAMALIYIM.

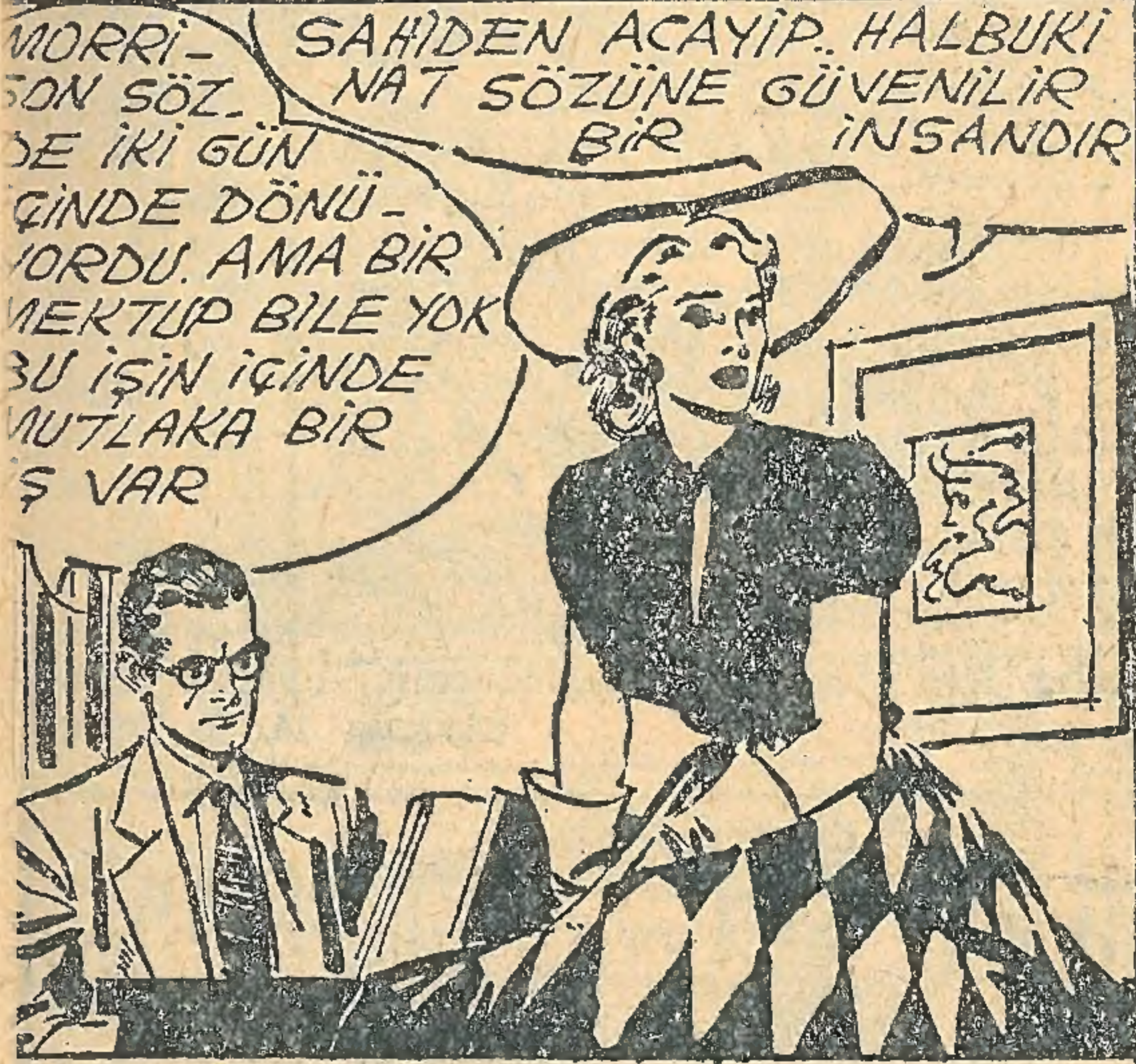

Mr. Sesiil Morrison
Post Restant
Norval

POSTAHANE PA-
RAYI BENİMİĞİN
SAKLAR İSTEDİ.
GİM ZAMAN Gİ-
DER ALIRIM.

MORRI-
SON SÖZ.
DE İKİ GÜN
ÇİNDE DÖNÜ-
YORDU. AMA BİR
MEKTUP BİLE YOK
BU İŞİN İÇİNDE
MUTLAKA BİR
Ş VAR

GEL GİDİP BANKA
MEMURLARIYLA
BİR KONU.
ŞALIM
BAKA.
LİM..

EVET, MORRISON BEŞBİN DOLAR
ŞEKTİ. HER ZAMAN BENİMLE SOH-
BET EDER. AMA BU SEFER DALGIN
BİR HALI VARDI. HEMEN UZAKLAŞTI.
BÜTÜN BİLGİM BUNDAN İBARET
MR. PINKERTON..

NERE-
E GİTTİĞİ-
E DAİR
İKİRİN
VAR MI?

HAYIR DOR-
YAN.. AMA OJÜL
YET KARISIYLA
UZUN UZUN MEKTUP
LAŞTI. BELKİ ODASIN
DA KADININ MEK-
TUPLARI VARDIR
BİR BAKALIM.

BAK NAT.. KOCA
BİR PAKET..

DAMGA NORVAL..
BİR İPUCU YAKA-
LADIK DORYAN..

MORRISO-
NA GELEN
ŞK MEKTUP.
ARI.. DEMEK
HANIM NOR-
VAL'DE İKA-
MET BUYURU-
YOR.

ÖYLEYSE
O DA ORA
DA-
DIR

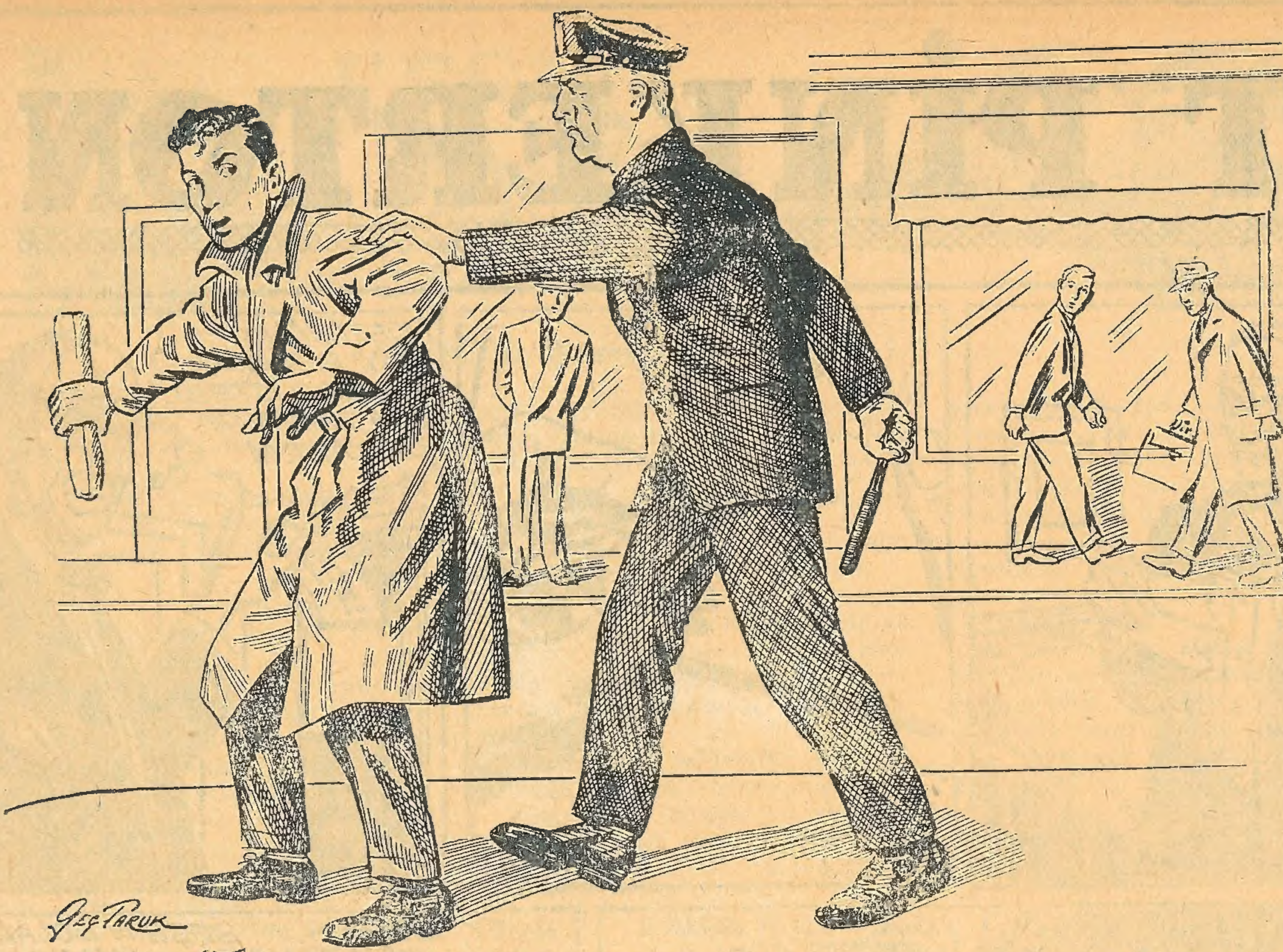
EVET.. TALİHİMİZ YERN-
DE.. BİR RESİM.. SEV.
GİLERLE, JÜLYET
DİNE İMZALAN-
MIŞ..

ÇOK HOŞ BİR KA-
DİN.. ÇOK DA CA-
ZİP.. BELKİ MOR-
RISON İÇİN NAFİ-
LE ENDİŞE EDİ-
YORUZ...

İNŞALLAH.. AMA BEN GEH-
REYE GÖRE İNSAN
KARAKTERİNİ OKUNMA
SINI ÖĞRENDİM. HELE
KADIN GEH-
RELERİ
İNSANI
ÇOK AL-
DATIR

ARKASI VAK

«Acele etme dostum. İnsanın, öyle kolay kolay hemcinslerine zarar vermesne müsaade etmezler.»

Opera meydanını geçerken George Gratin, biraz önünde yürümekte olan arkadaşı Leon Picton'u gördü... Leon onun en yakın arkadaşlarından biriydi. Aynı mahallede çocukluklarını geçirmişler aynı mektepte okumuşlar, aynı dairede uzun zaman çalışmışlardı.

George onu görür görmez sol cebinden, ince uzun bir paketin dışarı taşmış olduğunu farketti ve bu-

nu görür görmez de bir muziplik yapmağa karar verdi.

Adımlarını sıklaştırdı ve tam Apache sokağının köşesini dönecekleri sırada mahir bir el hareketiyle, ince uzun paketi Leon'un cebinden çekip aldı. Niyeti sonradan onu görmek ve paketi kaybetmiş olmasından doğan telâşının zevkini çıkartmaktı. Gülerek sokağa sapsamak istedi. Fakat tam bu esnada kuvvetli bir kol kendininkine ya-

pışmış ve bir ses:

— Acele etme dostum, demişti. Bu dünyada insanın, öyle kolay kolay, hemcinslerine zarar vermesine müsaade etmezler.

George şaşkınlık içinde kaldı ve:

— Kolumu bırakın, diye kekeleydi. Görmüyor musunuz ki maksadım bir arkadaşşıma şaka yapmak-tan ibaretti.

— Tabii tabii, sizin gibiler için yankesicilik diye bir şey yoktur.

Her hareketiniz şakadır.

Bütün bunlar olup biterken George'la polis memurunun etrafı hatırı sayılır bir kalabalık tarafından çevrilmiş bulunuyordu. Leon gürültüyü duyunca arkasına döndü ve kalabalığın yanına gitti. George onu gördüğü zaman hiç vakit kaybetmeden polise:

— İşte geldi, dedi. Haydi ona arkadaşşı olup olmadığımı sorun.

Polis Leon'a sordu:

— Bu adamı tanıyor musunu?

Leon, George'un yüzüne çok acayip bakıyordu. Sonra polise verdiği cevap da acayıptı:

— Hayır tanımıyorum, hayatımda ilk defa görüyorum.

George bir şey söyleyemedi. Zira polis onu ite kaka karakola doğru götürmeğe başlamıştı. Leon ve halk da peşlerinden gitmeğe başladı. Kalabalık arasında George hakkında yürütülmeyen fikir, yapılmayan tahmin kalmıyordu. Kimisi onun, Vendôme abidesini berhava etmek üzereyken yakalanmış bir anarşist; kimisi de Boulogne korusu canavarı olduğunu iddia ediyordu.

Bereket ki karakol uzak değildi ve George'un kâbus dolu seyahati kısa sürdü. Orada komiser sordu:

— Ne olmuş?

Memur cevap verdi:

— Bu adamı, şu beyin cebinde bir paket aşırıktan hemen sonra (Arkası 14. sayfada)

Salonda oturmuş başlarından geçen enteresan vak'aları anlatıyorlardı. İçlerinden yalnız Aldo susuyor ve hiç bir şey anlatmıyordu.

Aldo'nun bir kenara çekildiğini gören ev sahibi Angelina:

— Aldo, sen neden lâfa karışmıyor ve bir şey anlatmıyorsun? Fransada tahsilini ikmal ederken başından kimbilir ne maceralar geçmiştir.

Angelina ile birlikte salondaki misafirlerin ricası üzerine, Aldo da, başından geçen bir vak'ayı anlatmak zorunda kaldı:

— « Mühendislik tahsilimi ikmal için Tuluz'a gitmiştim. Bütün talebeler gibi ben de büyük bir para sıkıntısı içinde idim. İşte, şimdi size anlatacağım vak'a da bu parasızlık meselelerinden birine aittir.

Pek iyi hatırlıyamıyorum; zannedersen Tuluz'daki tahsilimin üçüncü senesinde idi. Oturduğum pansyondan çıkmak zorunda kalmıştım. Şehrin kenar mahallerinden birinde oldukça temiz ve keseme elverecek kadar ucuz bir oda bulabildim.

Kiranın ucuzluğu, semtin sessizliği ve odanın temizliği, pansyon sahibi ile mutabık kalmama sebep oldu. Ben de pansyondaki on kiracı gibi pansyon efradına dahil olmuş-tum.

Pansyon sahibi çok nazik bir kadındı. O kadar nazikti ki aradan bir ay geçip de, ben, kirayı veremeyince sesini çıkaramadım:

« Zararı yok efendim. Gelecek ay ikisini birden verirsiniz » dedi.

Fakat ödenmeyen aylıklar üçü bulunca, madam, bir sabah odama geldi ve nezaketle:

— « Biliyorsunuz, ödemediğiniz aylıklar üçü buldu. Pek müteessirim ama, tabii sizi bedava da oturtamam ya... Ben de bu günlerde vergi vereceğim. Onun için bir haftaya kadar bu parayı ödemenizi rica

ederim, » dedi.

Hemen cevap verdim:

— Hakkınız var, madam. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, size karşı çok mahcup bir vaziyete düştüm. Başımdan bir kaza geçti ve babamdan gelen paraları bu kazanın neticesinde hasıl olan zarar ve ziyayı tazmin etmek üzere kullandım. Hiç merak etmeyiniz. Durumu evvelki gün bir mektupla babama bildirdim. Babam mektubu alırmaz hemen parayı yollar... Beni affediniz... Ve hiç merak etmeyin yakında üç aylığı birden alırsınız.

Pansyon sahibi gittikten sonra düşünmeğe başladım. Şimdi ne yapacaktım?... Parayı nereden ve nasıl bulacaktım?... Eve yazsam, babamdan para yerine şimdiye kadar yolladığımız paraları ne yaptın diye hesap sonra bir mektup gelecekti. Hangi arkadaşşımdan borç istiyebilirdim .. Zaten hepsine borcum

vardı...

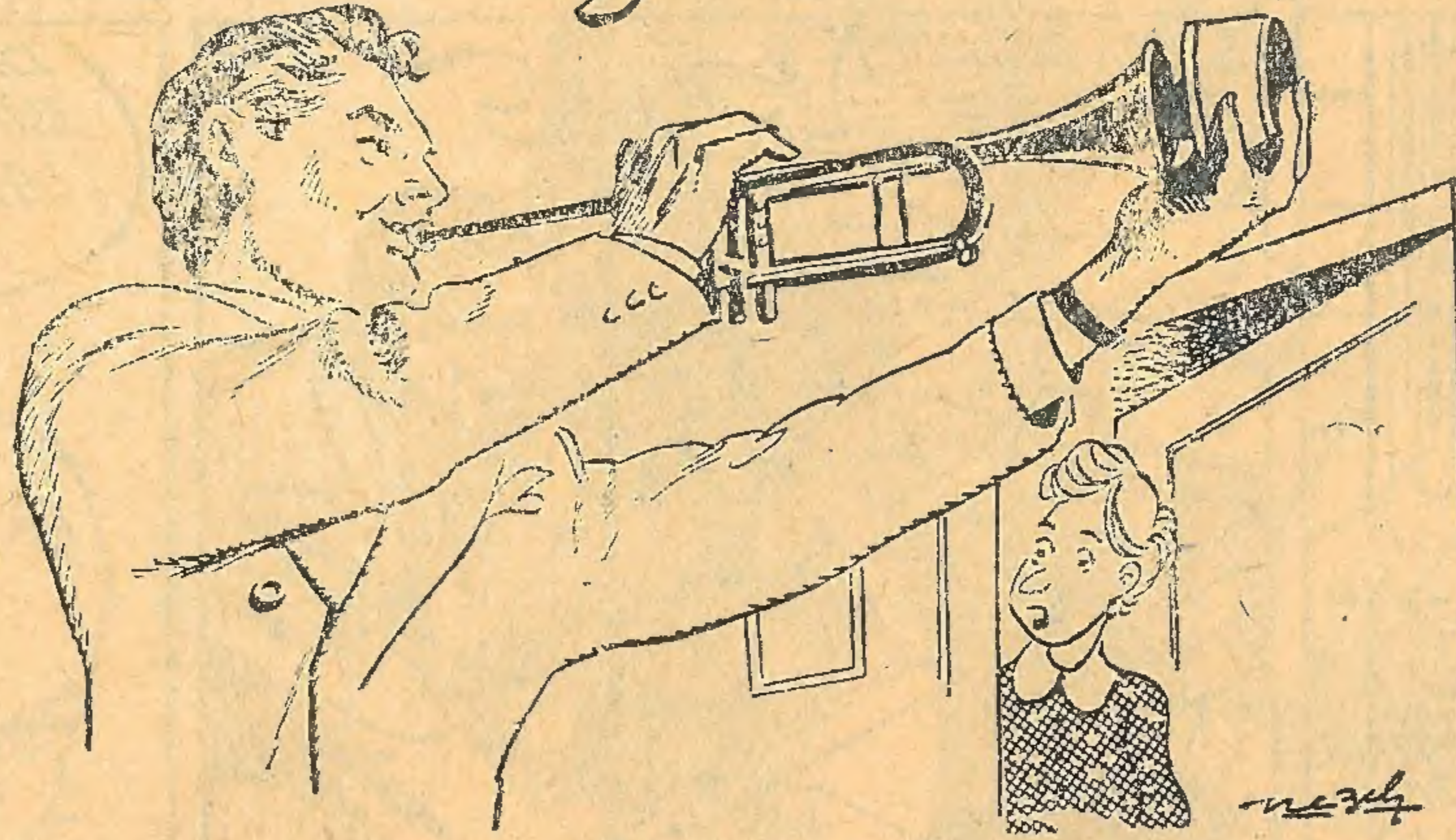
O akşam, yemekten sonra, pansyondaki kiracılar, salonda oturup konuşurlarken ben odama kapandım ve sabahleyin hazırladığım planı tatbika başladım.

Arkadaşlardan birinden bir trompet tedarik ettim. Odama kapandıktan hemen trompet çalmağa başladım.

Az sonra, trompet gürültüsünden rahatsız olan diğer kiracılar itirazlarda bulunmağa başladılar. Fakat ben hiç aldırış etmedim ve konserime (!) gece yarısına kadar devam ettim.

Ertesi gün de şafak vaktinden evvel başlayıp öğleye kadar şahane müziğimi pansyondaki kiracılara zorla dinlettim. Öğleyin, yemeğe indim masadakiler beni yiyecekmiş gibi süzüyorlardı... Pansyon sahibi, servis yaparken, homurdanıp

Pansiyon kirası

Nakleden: Vahit Orgun

duruyordu.

Ben, hiç bir şeye aldırmadan ke malî afiyetle yemeğimi yedim. O dama çıkarken, madam amirane bir tavırla beni yanına çağırdı ve:

— Trompet çaldığınızı bize söylememiştiniz - dedi sonra kat'i bir tavırla devam etti - Bu böyle devam edemez. Pansyondaki bütün kiracıları rahatsız ettiniz. Bu sabah, onları teskin edinceye kadar akla karaya seçtim.

— Hakkınız var. Size söylemeğ unutmuş olacağım, bu sene trompet imtihanına gireceğim, dedim. Bunun için çalışmağa, çok çalışmağa mecburum.

— Demek bundan sonra daim saksofon çalacaksınız öyle mi?

— Mecburum, başka çarem yok.

— Şu halde, bavulunuzu hazırlamanızı tavsiye ederim. Çünkü sizi yüzünüzden diğer kiracıları rahatsız edemem.

— Fakat ben buradan memnunum ve buradan gitmek istemiyorum. Burası çok sakin bir yer. Daha iyisini bulamam.

— Maalesef buradan gitmek zorundasınız. Çünkü bu vaziyette siz pansyonda da fazla alıkoyamam.

— Hiç olmazsa babamdan par gelinceye kadar bana müsaade ediniz. Çünkü şimdi ne kira borcum ödeyecek durumdayım ne de buradan taşınmak için ihtiyacım olan parayı temin edebilirim.

— Eğer mesele bu ise, heme gitmeniz şartile size ödünç olarak bir miktar para verebilirim.

Paranız olunca kira borcunuz birlikte ödersiniz...

Bir saat sonra, üç aylık borcum ödmeden, üstelik yeni tuttuğu pansyonun bir aylık kirası da cebimde olduğu halde pansyondan ayrılıyordum.

GİZLİ VAZİFE !..

SİZE BİLE-MEDEN KABA MUAMELE ET-TİM AFFEDİNİZ

ATLARINIZI SATMAK İSTİYOR MUSUNUZ YOKSA..

EYET.. BENİ AFFET TİNİZ Mİ?

PEKİ.. HAYDİ GİDE-LİM.. ÇOK VAKTİM YOK..

YAVRUM SEN BENİ BEKLE ŞİMİ-ÇABUK Dİ GELİ-TOLUN.. MÜ-HİM BİR İŞ VAR..

BU HERİF BANA İTİ-MAT TELKİN ETME-Dİ

ATLARIN HEPSİ Bİ-ZİM DEĞİL. ONUN İÇİN BİR KAĞIT İMZALAYACAKSIN

HAKKIN VAR.

ALEN KAĞIDI İMZALAMAK İÇİN ESİLDİ.

PEKİ.. CEMİ BİR KOMPLO..

İMDAT.. YETİŞİN YAHU.. HERİF BENİ BOĞUYOR.. İMDAT..

ALEN PEREAYI İLK HAREKETE GEÇENİN KARNİNA FIR-LATTI.

BUNU ÖTERİ GOŞO'LAR TA-KİP ETTİ.

GONZALES ALEN'İ ARKA-DAN KEMENTLE TUTMA-ĞA ÇALIŞIYORDU

NİHAİYET (SENİ ÖLDÜRMELERİ-BECERDİ) NE MÜSAADE EDE-MENİ YALNIZ SEN DE-İLERİ GİTME..

ALENİ BAĞLI GÖRÜN-CE ÜZERİNE GULLAN-DI-LAR

İYİ B'AĞLIYALIM. HERİF NE KUV-VETLİ.. BİR KURTULURSA HAPİ YUTARIZ.

ALENİN GABALA-MALARI BOŞUNA GİTTİ.

BU SIRADA AYA-ĞA KALKABI-LEN PEREA ALENİN BAŞINA HIZLA VUR-DU.

BUNUN EN SAĞ-LAM YO-LU BU..

ÖLDÜR-DÜN MÜ? YOO.. AMA TED-BİRLİ OLMA-LIYIZ..

ARANIZA GİZLEYİN.. GELEN OLURSA FAR-KETME-SİN..

ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ

BİR ŞAPKA GIYDIRIN BİZE BENZESİN.. GONZALES NE-REDE ? KAĞI-RIN BANA..

BEN-DEN NE İSTİYOR SUNUZ

ŞİMDİ HEPİMİZ GİFLİĞE GİDİYORUZ. ARKADAŞI-NI ARIYACAĞIZ. UM-DUĞUMUZU BUL-LAMAZSAK YAN-DIN GONZALES

ARKASI VAR

MANDRAKE

GÜNLER GEÇTİ. NARDA PLANINI TATBİK ETTİ. LORD İLE TAM NİKAHLARI KİYİLECEĞİ SIRA DA MANDRAKE ANSİZİN BAŞINI SALLADI..

BÜTÜN ŞEHİRDE AYNI ŞEY OLDU. AHALİ ÖFKEYLE SARAYA SALDIRDI.

EN ÇOK KORKTUĞUM ŞEY BAŞIMA GELDİ.

NARDA! NE OLUYOR? NERE DEYİM?

MANDRAKE! DEMEK TOZUN TESİRİ KAYBOLDU.. KONUŞUYOR.. SUN.. HATIRLIYOR.. SUN..

NE OLDU?

YOK YOK!

1

LORO!

BANA MANİ OLAMAZSIN. TAYYAREM DAİMA HAZIR DURUR. LEYTE'NİN YEGANE UÇAĞI.. İÇİNDE MAKİNELİ TÜFEKLER DE VAR.. HAVALANINCA KADAR SİZİ OYALARIM.

DÖN DİYORUM SANA..

ALLAH RAHATLIK VERSİN..

ŞABUCAK BİR İHTİYARLAR MECLİSİ TOP. LANDI.

O KADIN! TOZUMUN YERİNE TUZ KOYMUS.. ONA DA ÖTEKİLER GİBİ HERŞEYİ UNUTTURMALIYDIM

LORO: SENİ ÖMRÜNÜN SONUNA KADAR ZİNCİRBENT OLARAK KÜREK HAPSİNE MAHKÜM EDİYORUZ..

GÖRÜYORSUN YA MANDRAKE.. KADINA ASLA İNAN OLMAZ.

SADE BİR MİLLETİ KURTAR. MAKLA KALMADIN, BENİ DE SENİ KAYBETMEK FELAKETİNDEN KURTARDIN.. SEN HARİKULADE BİR KADINSIN NARDA..

ALLAH LÂ! YIGINI VER. SİN NARDA

KARTALIN OĞLU

ZODOMAR SEVİNCİNDEN DELİ OLACAKTI.

İNTİKAM.. JURASLARDAN İNTİKAMIMI ALIYORUM. HEM DE BU İŞİ KENDİ ÇOCUKLARI HAZIRLADI..

ZODOMAR SARAYININ BÜYÜK KULESİNE GİDİP ET RAFI SEYRETMEK İSTEDİ.

ORASI YÜKSEKTİR. MANZARA İYİ GÖRÜLÜR

KULEYE ÇIKAR ÇIKMAZ NEYE UĞRADIĞINI ŞAŞIRDI. YILDIZ'IN KÖPEĞİNİN HÜCUMUNA UĞRADI.

BERABERCE KULENİN ÜSTÜNDEN AVLUYA DÜŞTÜLER.

ZODOMAR ÖLÜ GİBİ YERE SERİLDİ.

BU SIRA DA EL MAS FEL. LİK FEL. LİK İRİSİ ARİYORDU.

DIŞARIDA OLAN BİTENDEN HABERİ YOKTU.

İRİSİ EVVELCE GÖRDÜĞÜ ODAYA GİRDİ.

KIZI GÖREMEYİNCE EN. DİŞEYE DÜŞTÜ. BU SIRADA YAN ODADAN GENG KIZIN İMDAT ÇIĞLIKLARINI DUY. DU.

ŞİMDİ NE OLACAK ?

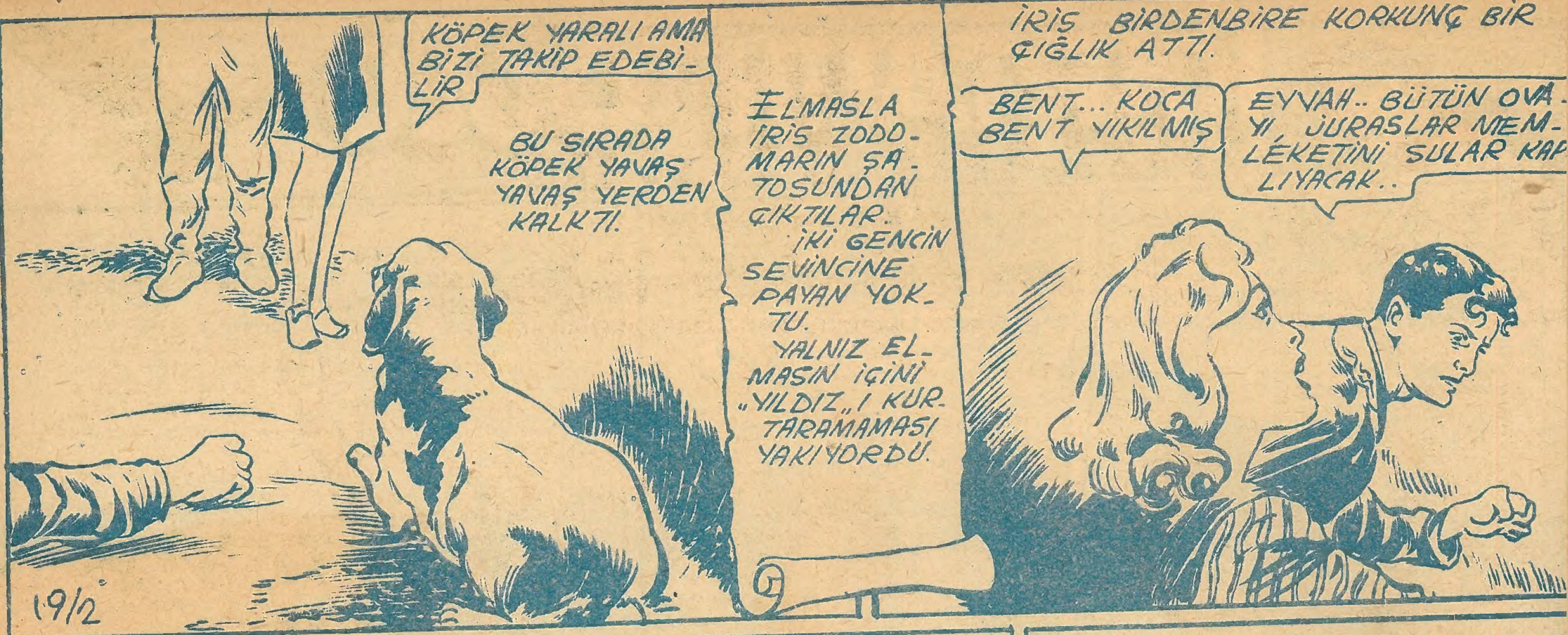
OLACAĞI ŞU.. ZODOMARI BULACAĞIM. ONU MAĞLUP EDİNCEYE KADAR ÇARPIŞACAĞIM.

KAPİYİ AÇIP İRİSİ KARAN. LIKTAN KURTARDI. BİRBİRLE. RİNE BAŞLA. RINDAN GEÇENLERİ ANLATTI. LAR.

AVLUDA ZODOMARIN BAŞINA GELENLERİ GÖRDÜLER. LAYİĞİNİ BULMUŞ.. YÜRÜ GİDELİM.

KÖPEK YARALI AMA BİZİ TAKIP EDEBİLİR

BU SIRADA KÖPEK YAVAŞ YAVAŞ YERDEN KALKTI.

ELMASLA İRİS ZODOMARIN ŞA-TOSUNDAN ÇIKTILAR. İKİ GENCİN SEVİNCİNE PAYAN YOKTU. YALNIZ ELMASIN İÇİNİ "YILDIZ" I KUR. TARAMAMASI YAKIYORDU.

BENT... KOCA BENT YIKILMIŞ

EYVAH.. BÜTÜN OVA-YI, JURASLAR NEM-LÉKETİNİ SULAR KAP-LIYACAK..

19/2

SULARIN KORKUNÇ BİR EJDER GİBİ HERŞEYİ YUTTUGUNU GÖRDÜLER

İKİ GENCİN SEVİNCİ BİRDEN DERİN BİR YEİ-SE İNKİ-LAP ETTİ.

ARKALA-RINDAN GELEN KÜGÜK YILDIZIN KÖPEĞİDE SANKİ AYNI ÜZÜN Tüyü DUYUYOR-DU.

BAK ZODOMAR ŞATOSUNUN ÇAN-LARI ÇALIYOR..

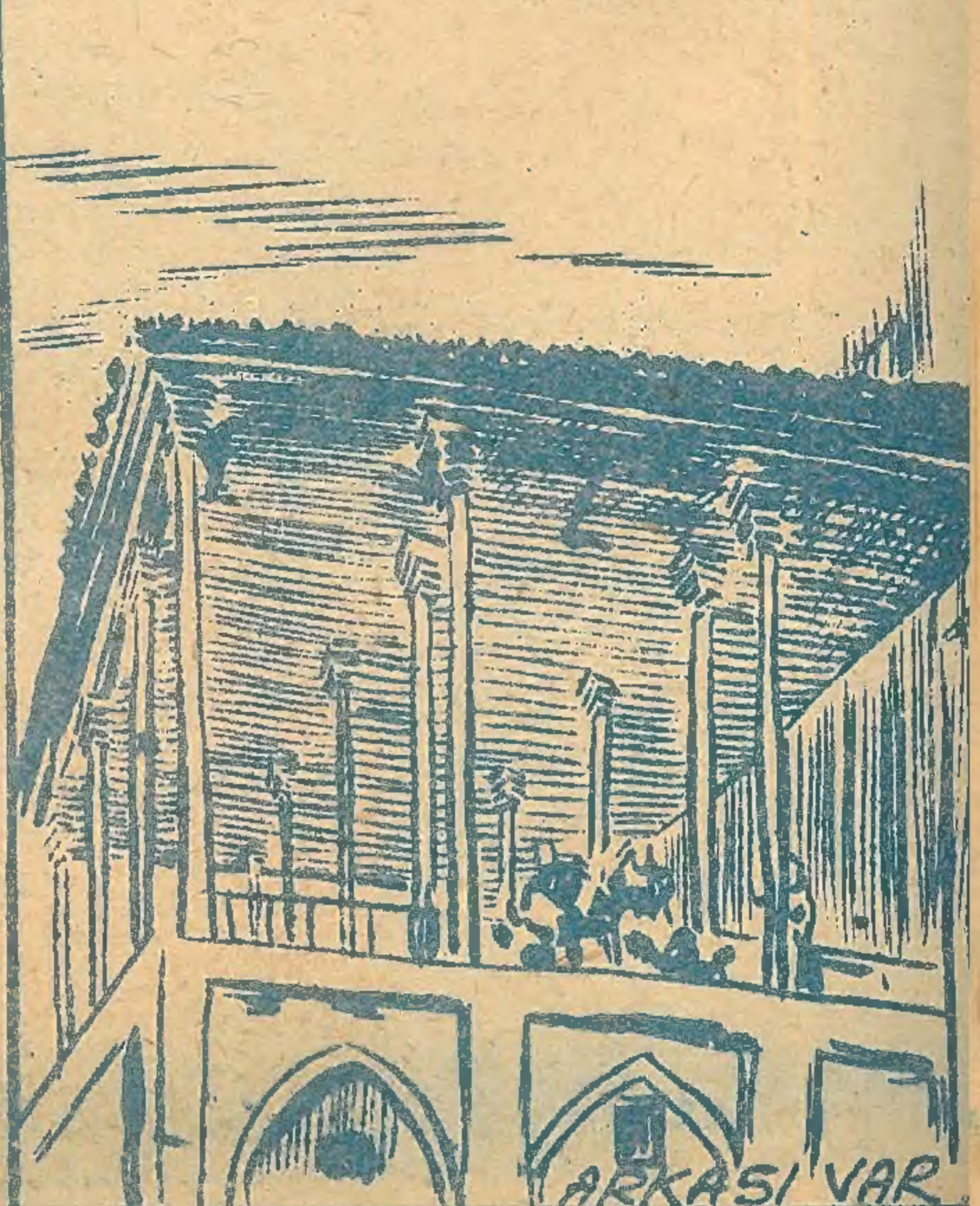
BU ÇANLAR ZODOMARIN ÖLDÜĞÜ NE ALÂMET DEĞİLDİ. AVLUDA YAVAŞ YAVAŞ CANLANMIŞ BAĞIRI-YORDU.

NEREDESİNİZ? ÖLDÜNÜZ MÜ? HERİNİZ BURA-YA TOPLANIN..

YIKILAN BENDİN SULARI OVADA NE BULURSA ÖNÜ-NE KATTI, DAĞI TAŞI YERİNDEN OYNATTI. NİHAyet İRİSİN BABASI JURAS'IN HÜKÜM SÜRDÜĞÜ MES'UT, GÜL GÜLISTAN ŞEHİRE GELDİ. HALK DEHŞET İÇİNDEYDİ.

KRAL SARAYINDA JURAS, ALGA VE JURASIN KARISI S RAYIN GENİŞ BALKONUNA ÇIKTILAR. ELLERİNDEN HİÇ BİR ŞEY GELMİYORDU.

166/2

ARKASI VAR

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemalettin Tuğcu

SAYI : 16

TEHLİKELİ GÜNLER

O akşam saray avlusuna gire-
bilmek için Ortesi çağtırtmış-
tım. Kapı zabiti bu dereceye ka-
dar geç kalmaklığımın sebebini
bana sorduğu zaman Cenevizlilerle
Venediklilerin sokaktaki boğuş-
malarına karışmak zorunda kaldı-
ğımı ve İmparatorun da oraya
gelerek boğuşanları ricalarla a-
ğırdığını anlattım.

Abdullah odama girdiğim za-
man beni Eleni Komnenosun iki
defa arattığını ve çok sinirlendiği-
ni söyledi.

Prenses beni ilk defa yatak
odasında değil kendi dairesinin
salonunda ve giyinmiş olarak ka-
bul etti. Yalnız kaldığımız zaman
tehevvürle sordu:

— Yusuf, nereden geliyorsun?

Vaziyetimi düzeltmek için vu-
kuattan istifade etmek istiyerek:

— Kapı zabitinin isticvabı beni
geciktirdi, dedim. Asil Prensesi-
min emirlerine can attığım sırada
bu gecikme ile yüksek teveccühle-
rini kaybetmekten korkuyorum.
Kendilerine izah etmeme müsaade
buyurulmasını rica ederim.

Eleni beni şiddetle süzüyordu.
Dişlerini sıkarak:

— Söyle bakalım yalanları, dedi.

Hürmetkâr tavrımı bozmadan
anlattım:

— Cenevizlilerle Venedikliler,
ve bir kısım ahali, İmparatorun
müdahalesi olmasaydı şu anda
şehri Mehmet Beyin askerlerine
teslim edecek kadar ileriye vara-
caklardı Prensesim. Belki duvar-
larda ve kalelerde bu derece kinle
boğuşmamıştır. Dört saat önce
buraya dönerken ellerinde her
turlu harp âletiyle birbirlerine
saldırdılar. Venedikliler Ceneviz-
lileri Mehmet Beyin gemilerini
Hrisokerasa, karadan yürüterek
sokacağını bildikleri halde İmpa-
ratora haber vermemekle itham
ediyorlar.

— Hrisokerasta Mehmet Beyin
gemileri mi var?

İşte Eleni bu dereceye kadar
her şeyden habersiz, daha doğrusu
ihtiraslariyle, şehvetiyle uyu-
şuktu.

— Asil Prenses, dedim. Bunu
ben sizden sakladım. Kıymetli
varlığımızın üzüldüğünü istemi-
yordum. Evet yetmiş, seksen kadar
Fost (Küçük savaş gemisi) Hriso-
kerasa karadan çekilerek indiril-
miştir. Bunları yakmak için ya-
pılan teşebbüs, maalesef çok elim
bir mağlubiyetle neticelendi. Hat-
tâ Venedikliler gemilerin yakıla-
cığını Mehmet Beye Cenevizlilerin
haber verdiklerini ileriye sürü-
yorlar. Kavganın başlıca sebeple-
rinden birisidir. Çok şükür ki İm-
parator bu mukateleye yetiştii. O-
nun ağladığını ve haykırdığını
duydum. Sarayınızın hariminde bu
felâketlerden uzak ve bunlara bi-
gâne kaldığınız pek yerindedir sev-
gili prensesim. Genç ve kıymetli
vücudünüzün bu ölümlü heyecan-
lara tahammülü olamaz. Ven son

dakikaya kadar sizden her şeyi
saklamak ve sizi üzmeden kur-
tarmak isterim. Sizin Yusufunuz,
esiriniz bütün gün aç ve üzüntü
içindeydi. Hattâ size sizin hayati-
nız için endişeler duyarak ağladı-
ğınızı söyleyebilirim.

İrenin pâk kalbi ve malikâne
güzelliği karşısında bu ihtiras yı-
lanının varlığı mekadar zıd bir
manzara teşkil ediyordu!

Yarı çıplak vücudunu üstünde-
ki zırhlı elbisenin üsüttüğünü duy-
muyordu. Şehvet ve hırsı asla
eksilmiyen güzel canavar birden
bana uzandı ve ateşli dudaklarını
ağzımın üzerine koydu. O anda
kalbim burkuldu ve:

— İren beni affet, diye kalbi
bir feryatla inledi...

Eleninin bana inanması için
Abdullahın büyük tesirleri olu-
yordu. Bu haris prensesin küçük
yaştan beri emektarı bulunan Ab-
dullah sarsılmaz bir itimat ka-
zanmıştı. Fakat bu büyük itimat
iki müslüman bir araya gelince
pek fena bozulmuştu. Abdullah
bana her şeyi anlatıyordu. Hattâ
bir müddet önce sarayı teftiş eden
İmparatorun bir muhafız askeri
Eleninin yatak odasında bulduğu
için ona pek fena kızdığını ve ara-
larında korkunç bir uğurum açıl-
dığını, bu askerin derhal surlara
yollanıp en tehlikeli savaşlara so-
kularak öldürüldüğünü anlatı-
yordu.

Bu arada bana:

— Onun bir manastıra kapatıl-
ması da mümkündür, dedi.

— Bunu kendisi biliyor mu?

— Hayır.

— Sen nereden anlıyorsun?

— İmparatorun ağalarından
Bayram söyledi. Senin hanımını
bir manastıra kapatacaklar, o za-

man daha sık birbirimizi görece-
ğiz, dedi.

— İş böyle olunca beni ne ya-
parlar?

— İmparatorun genç zabitlere
ihtiyacı var. Belki seni doğruca
kalelere yollarlar. Bu çok tehli-
kelidir.

Ortesle aram çok iyi idi. Ken-
disine iki duka daha vermiştim.
Fırsat buldukça şarap içiyordu.

Eir gün İmparator saraya gel-
di. Daha doğrusu her tarafı ayrı
dolaştı. Eleni Komnenos kendisini
büyük bir hürmetle karşıladı. İki-
sinin arasında neler geçtiğini bil-
miyorum. Fakat Eleni çok yal-
varmış.

O gece bermutad Prensesin
hizmetine gitmişim. Bunun son
gecemiz olduğunu bilmiyordum.
Hattâ o da bilmiyordu. Yalnız
bana bir ayrılık ihtimalinden bah-

— Söyle bakalım, ne yalanlar
uyduracaksın!

setti. Ben kendisini her yerde a-
rıyacağımı ve ne olursa olsun bir
tehlike anında yanında bulunaca-
ğımı söyledim. Bana Venedikteki
Komnenos malikânesinden ve gift-
liklerden bahsetti. Beni oraya ala-
caktı. Bundan fevkalâde memnun
göründüm. Teşekkürlerimi fazla-
siyle anlattım.

Gece yarısıydı. Abdullah ilk de-
fa olarak kapıyı vurarak rahatsız
etti. Kendisine karşı tamamiyle
üryan çıkan Eleniye:

— İmparator, diye ihtar etti.

Eleni elbiselerine koştu. Ben
bir kapı perdesi arasına ancak
saklanabildim. Oradan odama ilti-
ca ederek derhal zırhlarımı giy-
dim ve yatağıma uzandım.

Fakat beni kimse rahatsız et-
medi. Eresi sabah Saray nazırı
tarafından çağırıldım. Bir şey
söylemeden beni Ortese yolladı.
Ortes de bana gizlice:

— Don Karlos, dedi. Size bir
hizmette bulunmaklığım mümkün.
Prenses Eleni Komnenos dün ge-
ce, sabaha karşı benim bile bil-

mediğim bir manastıra nakledil-
miştir. Siz açığatasınız.

Titredim. Fakat belli etmeden:

— Aziz dost. Mükabil hizmet-
lerle bu dostluğu takviye edeceği-
mizi sanıyorum. Paraya ihtiyacı-
nız var mı? dedim.

— Hem de çok.

— Ne kadar?

— Yüz düka.

— Beni İren Paleologusun hiz-
met zabıtlığına tayin ettirebilir-
seniz bunu parça parça size tak-
dim edebilirim.

— İsteğinizi yerine getirebile-
ceğimi sanıyorum. Fakat para?

— Size on tanesini peşin olarak
veriyorum. Üzerimde daha fazla
yok. Her hafta, pazar günü Bar-
tolomenin şaraphanesinde on duka
alabilirsiniz.

— Bunu ödemediğiniz takdir-
de.

— O takdirde siz de dilediğiniz
gibi harekette serbestsiniz.

— Şu halde haftalığı on dukaya
Prenses İren Paleologun muhafız
zabıtlığını kiralamış bulunuyorsu-
nuz. Sizi tebrik ederim.

Ortes biraz sonra bana bir vesi-
ka verdi. Şehir içinde tamamiyle
serbest gezebilecektim. Ve Pren-
ses İren Paleologun konağının
muhafız zabıtiydım.

İmparatorun imzalandığı bu ve-
sikayı cebime koyarak saraydan
uzaklaştım. İrenle bir arada bu-
lunmak beni çok mesut edecekti.
Fakat Eleni Komnenosun kapa-
tıldığı yerden beni ele verebilmesi
de muhtemeldi. Ortese güveniyor-
dum. Haftada on duka altını için
o İmparatoru bile satardı. Şaraba
pek düşküdü. Sonra saraydan
hiçbir tahsisat alamıyordu.

MAYISIN İLK GÜNLERİ

Ayateodosyada İreni bulama-
dım. Baş Rahip bana Prensesi
İmparator tarafından bir zabitin
gönderildiğini, kendisine bir mu-
hafız subay verildiği için kona-
ğına döndüğünü anlattı.

Sonradan anladım ki Ortes be-
nim işimi kolaylaştırmak için İre-
ne kadar ya kendisi gitmiş veya
bir arkadaşını göndererek onun
konağa naklini temin etmişti.

Konağa gidince kapıyı bana Ol-
ga açtı. Zayıflamış, erimiş olan
bu kızın yüzündeki hayret ve se-
vinç ifade etmekten âcizim. Ka-
ranlıkta boynuma atılmış, anasına
kavuşmuş gibi beni öpmeye baş-
lamış ve hıçkırıklarla ağlamıştı.

Prensesin huzuruna çıktığım
zaman İren, kızı, gösterdiği taş-
kınlık yüzünden biraz payladı ve
onun bana karşı gösterdiği fazla
ilgi için hoşnutsuzluğunu belirtti.
Kız İrenden pek fazla korkuyordu.
Onun önünde yerlere kadar eğile-
rek çekildi.

İrenle karşı karşıya kalmıştık.
Tek bir mum tarafından pek mah-
dut bir şekilde aydınlatılan salon-
da, karşısında hürmetkâr bir va-
ziyette duruyordum. İren hiçbir
zaman görmediğim kadar heyecan-
lıydı. Genç göğsü telâşlı nefes-
lerle inip kalkıyordu. Bu narin
sine içindeki küçük yüreğin pek
sık attığını anlıyordum. Heyeca-
nını yatıştırmağa uğraşarak bana:

— Anlatınız Yusuf Bey, dedi.
Sizi İmparator mu tayin etti?

— Hayır asil ve yüce Prenses
İren Paleolog, dedim. Ben hizme-
tinizde bulunmağı, haftası on du-
ka altınına satın aldım.

— Satın mı aldınız?

— Evet.

İren yüzünü bana çevirdi. Göz-
lerinin içinde mahiyetini sezeme-
diğim bir takım duygular, hid-
detler, yeisler, her şey vardı. Söy-
le konuştuk:

— Siz haftada on duka altını
nereden bulacaksınız?

(Arkası var)

HENÜZ ATEŞİ DÜŞMEMİŞ VE
ÇOK ZAYIF OLAN ROZİTA PEK
UZAĞA GİDEMİYEREK SARA-
YIN BAĞÇESİNDE SAKLANMIŞTI
ÖLMEDEN ÖNCE ONUN HAKİ
KATEN SAĞ OLUP OLMADIĞINI
GÖRMEK İSTİYORDUM

KRALIÇANIN DAİRESİ AYDINLIKTİ
İÇERİDEN ŞARKI SESLERİ
GELİYOR. BU, ONUN SAĞ SALIM
DÖNDÜĞÜNE İŞARETTİR

İŞTE.. HİÇ DEĞİŞMEMİŞ.. TİPKİ
ÇOCUKLUĞUMUZDAKİ GİBİ.. ONU
MES'UT GÖRDÜĞÜM İÇİN ARTIK
BEN DE MEMNUNUM

KRALIÇA BAĞÇEDE BİR GÖLGE GÖRDÜ
KİM VAR ORADA
KİMSİN SEN?

ADAL KRALIÇASI
103

SENİ YILLARDANBERİ SE-
VEN VE GERİ GELDİĞİ-
NE SEVİNEN BİRİ

FAKAT KİMSİN SEN?
ADIN NE?

BUNU ÖĞRENME-
MEN VE BENİM
ÇEKİLİP GİTMEM
İYİ OLACAK.

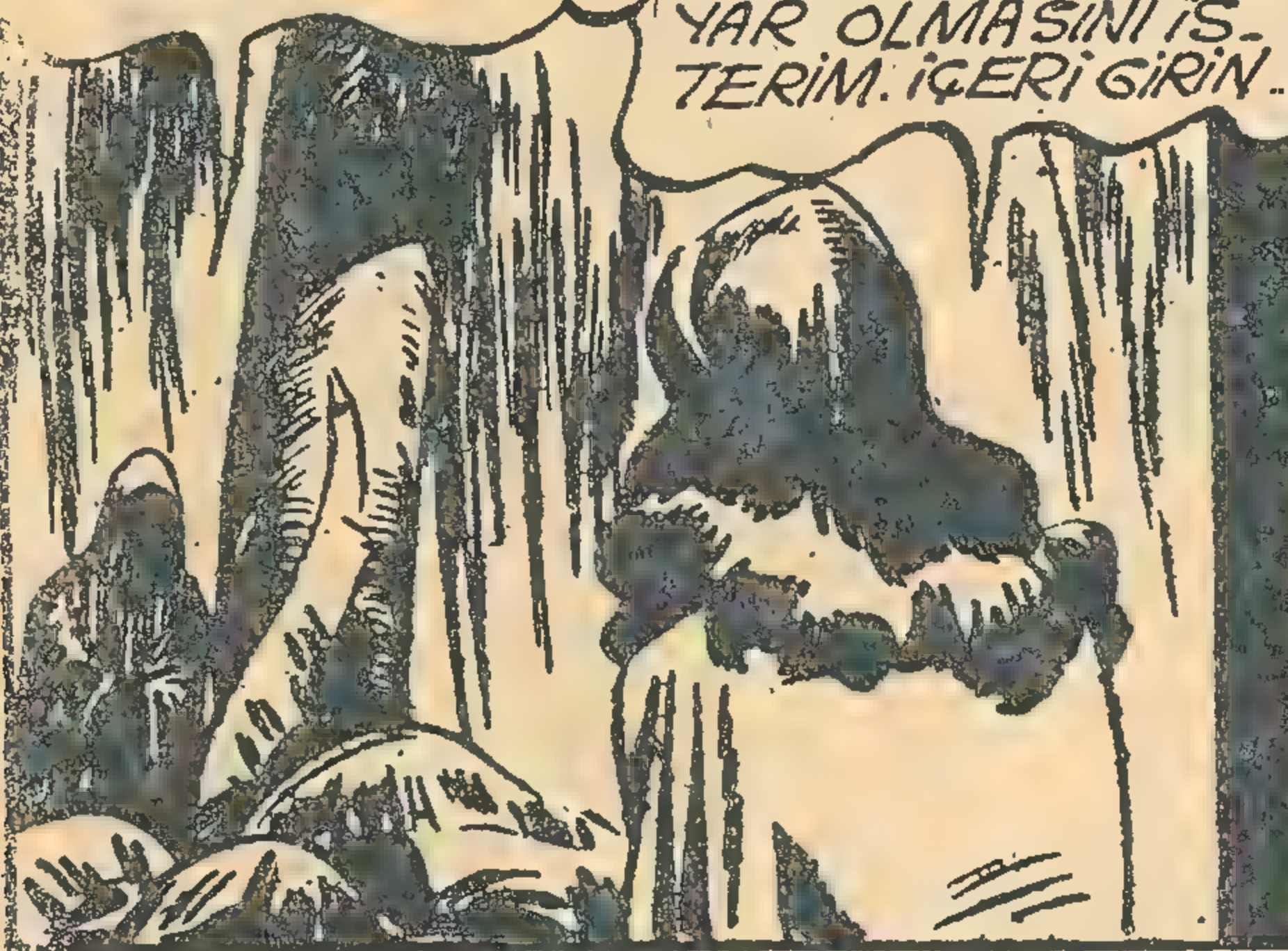
OLMAZ.. BÖYLE
BİR GÜNDE HER-
KESİN BENİMLE
BİRLİKTE BAHTİ-
YAR OLMASINI İS-
TERİM. İÇERİ GİRİN.

SARAYA GİR-
MEYE LAYIK
BİR İNSAN DE-
ĞİLİM BENİ

FENA
LİK
ETMİŞ BİRİN.
SAN BİLE OL-
SAN AFFEDİLE-
CEKSİN..
GİR İÇERİ.

BU SÖZLERİNE
TEŞEKKÜREDE-
RİM.. BIRAKIN
BEN GÖLGEDE
KALAYIM DAHA
İYİ.

ÖYLEYSE AL
ŞUNU BU GE-
CENİN BİR
HATIRASI
OLSUN SENDE

KRALIÇA KOYNUNDAKİ BİR
MÜCEVHERİ ÇIKARIP
KADINA ATTI.

TEŞEKKÜR EDERİM.
SENİ ASLA UNUTMIYACA.
ĞİM VE İYİLİĞİN İÇİN HEP
DUA EDECEĞİM.

ROZİTA ÇEKİLİRKEN BALKON
KAPISI KAPANDI

ŞİMDİ BURADAN ÇOK UZAKLARA
GİDİP ÖLEYİM. EĞER BURALARDA
ÖLÜRSEM.. CESEDİMİ BULURLAR.
HABER ALIRSA SEVGİLİ KAR.
DEŞİM ÇOK ÜZÜLÜR.

ARKASI VAR

Müdürün hademesi

Yazan: F. Demiray

Müdürün hademesi I

İbirli bir adamdı. Sabahleyin ilk işi ihtiyar hademeyi haşlamak olurdu. Yaşı altmışı geçmiş bulunan İbrahim ağa temizliği ne bilsin! Buna rağmen küçük müdüriyet odasında bir toz parçası bile bulunmazdı. Bundan başka hademenin üstü, başı da temiz ve ütülü olacaktı. Hiçbir bahane bulamazsa hademenin tıraşına karışır:

— Burada hükümet memuru sayılırsın. Bir karış sakalla mı gezeceksin? derdi.

Hükümet dairesi yapılırken pek genç bir rençper olan İbrahim daire bitince hademe yazılmış ve orada ihtiyarlamıştı.

Emsalinde görülmiyecek kadar akıllı ve temiz bir Kürttü. Zamanla muameleleri öğrenmiş, eshabı mesalihe akıl öğretecek, işlerini tez bitirmek için ne yapılması gerektiğini anlatacak hale gelmişti. İş az olur, kapının önüne bir iskemle atıp oturur diye son ayrılan müdür onu kendisine odacı yapmıştı.

Sağsa kulakları çınlasın, öldüyse nur içinde yatsın pek iyi ve yumuşak başlı bir adamdı. Halden anladığı için ihtiyar odacıya çay ısmarlar, romatizmaları azdığı günlerde izin verir, öteberi aldiracak

iki saat orada kestirirdi. O yorulmasın diye çok defa kendisi oda oda dolaşır, genç hademelere bu ihtiyar emektara göz kulak olmalarını tenbih ederdi.

Fakat bu imansız gelir gelmez onu koşturmağa başlamıştı. Dizleri kütükleşen adamcağız ayakta duramayacak bir haldeyken şehrin öteki başındaki bir daireye, postahaneye koşturuluyor ve gelir gelmez de:

— Nerede kaldın be adam! Gideli kaç saat oldu? Nerelerde geziyorsun. Hükümet işi seni bekler

mi? Ne zaman adam olacaksın?

Gibi acı tekdirlir ısıtıyordu. Bir gün yine böyle oldu. İbrahim ağa bu defa iki saatte, kan ter içinde geldi. Müdür bey hırısından koridorlarda geziniyordu. Onu görür görmez üstüne yürüyüp, avaz avaz haykırarak yarısı ona, yarısı maiyetindeki memurlara gözdağı vermek için parladı:

— Nerede kaldın diyorum sana, nerede kaldın?

Bitkin bir halde bulunan İbrahim ağa:

— Oraba bulamamışem, dedi. Yoyan gitmişem.

— Ne arabası be herif?..

— Bekim posthone ta istasyon boşında. Tez varıp döneyim diye oraba ilen gedirem. Gelgelelim bugün bulamamışem.

— Sen benimle alay mı ediyor-

sun. Yıkıl karşımdan. Bir daha görmiyeyim suratını.

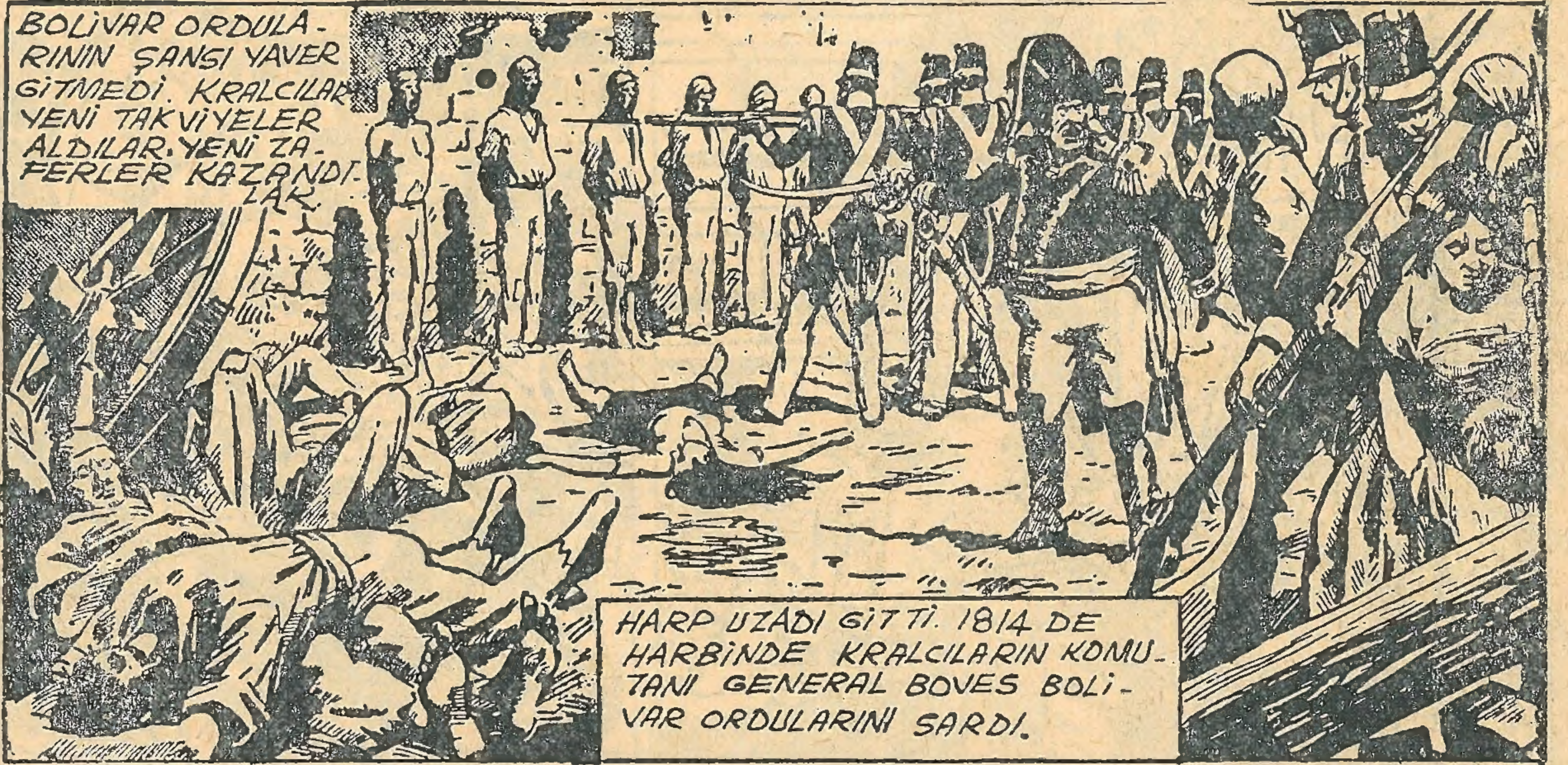
İbrahim ağa ölü gibi sarardı:

— Bekim izin verirken paltomi alayım.

(Arkası 14. sayfada)

BOLIVAR KRAL ORDULARINI HEZİMETE UĞRATMAK İÇİN ERTESİ GÜN KARAKAS'TAN AYRILDI. YANINDA ASKER KILIĞINDA GIYINMIŞ NIŞANLISI MANUELA DA VARDI.

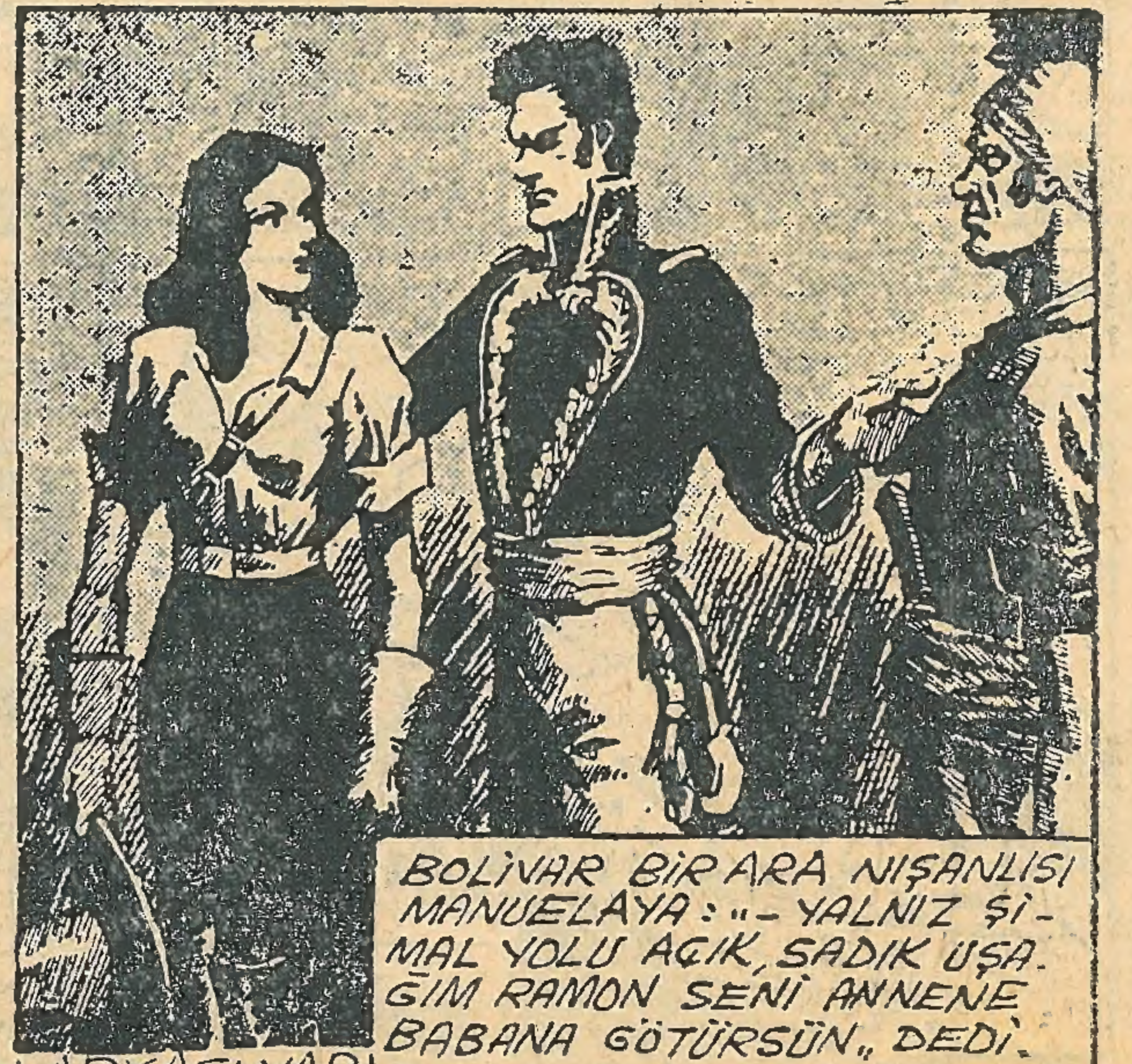

BOLIVAR ORDULARININ ŞANSI YAVER GİTMEYİ. KRALCILAR YENİ TAKVİYELER ALDILAR. YENİ ZAFERLER KAZANDILAR.

HARP UZADI GİTTİ. 1814 DE HARBİNDE KRALCILARIN KOMUTANI GENERAL BOVES BOLIVAR ORDULARINI SARDI.

BOLIVARIN ÇADIRINDA HARP MECLİSİ KURULMUŞ NE YAPACAKLARINI NASIL KURTULACAKLARINI PLANLIYORLARDI

BOLIVAR BİR ARA NIŞANLISI MANUELAYA: "YALNIZ ŞİMAL YOLU AÇIK, SADIK UŞAĞIM RAMON SENİ ANNENE BABANA GÖTÜRSÜN," DEDİ.

olsa parasının üstünü aramazdı. Yeni gelen müdür gençti. O binanın içinde kendisi gibi dört beş müdür daha vardı ama o, onlara benzemiyordu.

Sigara aldırır, bir iki tanesini içer, sonra bağırırdı:

— Bu ne biçim sigara? Ver bunu geriye. Hepsi odun gibi. Söyle tütüncüye, yumuşağını versin.

İlk zamanlarda afallıyan İbrahim:

— Bekim, sigara değiştirilir mi ki? diye söylenecek olmuştur.

Fakat müdür pek fena haşlıyordu:

— Neden değiştirilmezmiş. İyisini satсын.

— Bekim, sigarayı tütüncü yapımı ki. İreci yapıy.

— Bana akıl mı öğretiyorsun herif. Alırken yoklasın da alsın. Git, çabuk...

İbrahim ağa, sigara paketinin üstünden içini görececek hale gelmişti. Yalnız bir sigara meselesi olsa iyi. Yarısı yenmiş peynir, kenarından ısırmış sandviç, sonuna doğru acısı çıkmış hiyar, hep değiştiriliyordu. Öğle vakti oldu mu İbrahimi bir tasadır alır, çarşı ile müdürün odası arasında mekik dokurdu. Bekar bir adam olan müdür on paranın hesabını arıyor, eline ne kadar yırtık, hattâ tedavülde kalmış para geçse İbrahime değiştiriyordu.

Kimsesiz bir ihtiyar olan kürt koridorun dibindeki küçük aralıkta yatardı. Orasını eski müdür kontrplakla böldürmüş bir de kapı taktırmıştı. O zaman İbrahim, izinli olduğu günlerde ve öğle sıcaklarında bir

takdirde 25 kuruşunuzu da alayım.
Adam gülerken bahsi kabul etti ve sonra gözlerini, bütün dikkatiyle Vahti'ye dikti. Ve o bir defada koca bardaktaki içkiyi boşalttığı zaman garip bir sesle:
— Pekiyi ama, dedi, hani bana farketirmeden içecektiniz. Halbuki ben, bardağı alıp diktiginizi ve kokteyli içtiğinizi tam mânasıyla gördüm.

Vahti de gûya hayret içindeydi:
— İmkân yok, dedi, görmenize imkân yok. Ama madem ki "gördüm" diyorsunuz bahsi kaybetmiş sayılırım. Buyrun 25 kuruşunuzu.

Vahti ağır adımlarla masamıza dönüp yerine oturduğu zaman gözlerim, bir ağacın üzerine civili tarife'ye çevrildi. Biraz önce içtiği içkinin fiyatı altı liraydı.

ŞAKA

(6. sayfadan devam)

enseledim. Yakayı kurtarmak için beyin arkadaşı olduğunu söylüyor.

Bu sırada Leon müdahale etti:

— Komiser bey, dedi, bu şahsı iddiası doğrudur. Kendisiyle küçüklükten beri arkadaşız. Paketin cebimden, muhakkak ki şaka olsun diye almıştır. Muzipliğine mukabele olsun ve biraz sıkıntı çeksin diye ben de bir şaka yapıp polise, arkadaşım filân olmadığını söyledim.

Komiser bu sözler üzerine düşünceli bir hal aldı. Fakat bu hal kısa sürdü ve gülerken George'a:

— Serbestsiniz! dedi.

George sevincinden az daha komiserin boynuna sarılacaktı. Fakat yapamadı. Çünkü bu şahsı Leon dönmüş:

— Siz de bu akşamı bizimle geçireceksiniz, demekle meşguldü.

Leon'un şaşkınlığı ve hayreti bütün gece devamınca, sabahleyin de mir parmaklıkları odadan çıkarılı komiserin karşısına götürülünceye kadar sürdü. Zira:

— Beni neye hapsedtiniz? diye sorduğu zaman komiser:

— Hiç, diye cevap vermişti. Şaka olsun diyel...

MÜDÜRÜN HADEMESİ

(13. sayfadan devam)

— Yıkıl, daha söyleniyor.

İbrahim ağlaya ağlaya, topallıya topallıya merdivenleri indi. Cidiş gidiş. Bir iki gün sonra genç ve aç göz bir hademe müdürün kapısını dikilmişti. Müdür bey, sabahleyin bermutad sigara aldırttı. Ve pake açar açmaz haykırdı:

— Bana bak, Ramazan, git benü değıştir. Ne biçim sigara bu. Cidun gibi. Bir daha böylesini istemem ha.

Genç hademe terbiyeli terbiyeli cevap verdi:

— Müdür beyefendi, idare sigaraları bozuk çıkartıyor. Tütün kendisine ne gelirse onu satıyor. Bendeniz ne yapayım?

Müdür gürlledi:

— İbrahim nasıl yapıyordu? İnsan istedikten sonra..

Ramazan içini çekti:

— Bendeniz İbrahim ağa gibi kimsesiz bir adam değilim beyefendi. Üç çocuk sahibiyim. Evim kira evi.

— Ne demek istiyorsun be dam! Ne münasebeti var bunların?

— Eğer bendenizle İbrahim ağanın odasına kadar teşrif ederseniz, bu sözleri boşuna söylemedi mi anlarsınız.

Müdür bey yürüdü. Koridor sonundaki kapıyı açan hademe, ne teessir bir sesle:

— Bakınız beyefendi, dedi.

Müdür ufak odanın içine baktı. Yerlerde, tahta bir sandığın içinde yüzlerce, içlerinden bir ikisi lınmış sigara paketleri, tedavül kalkmış veya fersude kâğıt parçaları bozuk kibrit kutuları gözüyordu. Bir köşede de ihtiyarın zivert ve tüylü paltosu, dürü, kılı, yorgani, şiltesi duruyordu.

İŞTE BÖYLE YAVRUM DENİZLER UCU BUCASI GELMİYEN DENİZLER... ANNEN DE BU UZAK MENLEKETLERDE DOĞDU

KORSANLAR KRALI

No: 1

KAPINI AÇTILAR

YİNE DENİZ NÖBETİM TUTTU. DENİZE ÇIKMAKTAN BAŞKA ÇARE YOK..

BRİGANTIN'LE KÖNÜŞMALARİ UZUN SÜRDÜ. GECE YARISI DIŞARIDA AYAK SESİ DUYULAR..

MERHABA.. BU İŞİ BECERSE BECERSE O BECERİR DEDİLER. KALK. TİM TAP PANAMA DENİLEN ŞEHİRDEN SANA GELDİM.

ANLATACAĞIM ŞEYLER ÇOK UZUNDUR.. BEN MORGAN'IN KORSANİYDİM. MEXİKANIN GÜMÜŞ YÜKLÜ KALYONLARINA SALDIRIRDIK

ADIM JORJ RUENA PORTO'DA DOĞDUM EVET HİKAYEMUZUN SÜRECEKTİR.. HİKAYEME İSTER SEN ALTIN ZİNGİR DİYE AD TAKABI. LİRSİN..

GARİP GECE MİSAFİRİ JORJ RUENA BACAKLARINI ATEŞE DOĞRU UZATTI.

HAKİKATEN ÇOK GARİP BİR MACERA DAHA DA DÜNGİBİ AKLINDA..

166

MEXİKA GÖRFEZİNİN CENÜBUNDA ALTIN AKAN DAĞLIK VE ORMANLIK BİR MENLEKET VARDIR.

KORSAN ARTIK YÜZLERİNE BAKMIYOR DERİN BİR HEYECAN VE VECD İÇİNDE ANLATIYORDU.

ARKASI VAR

ALNIMIN

YAZISI

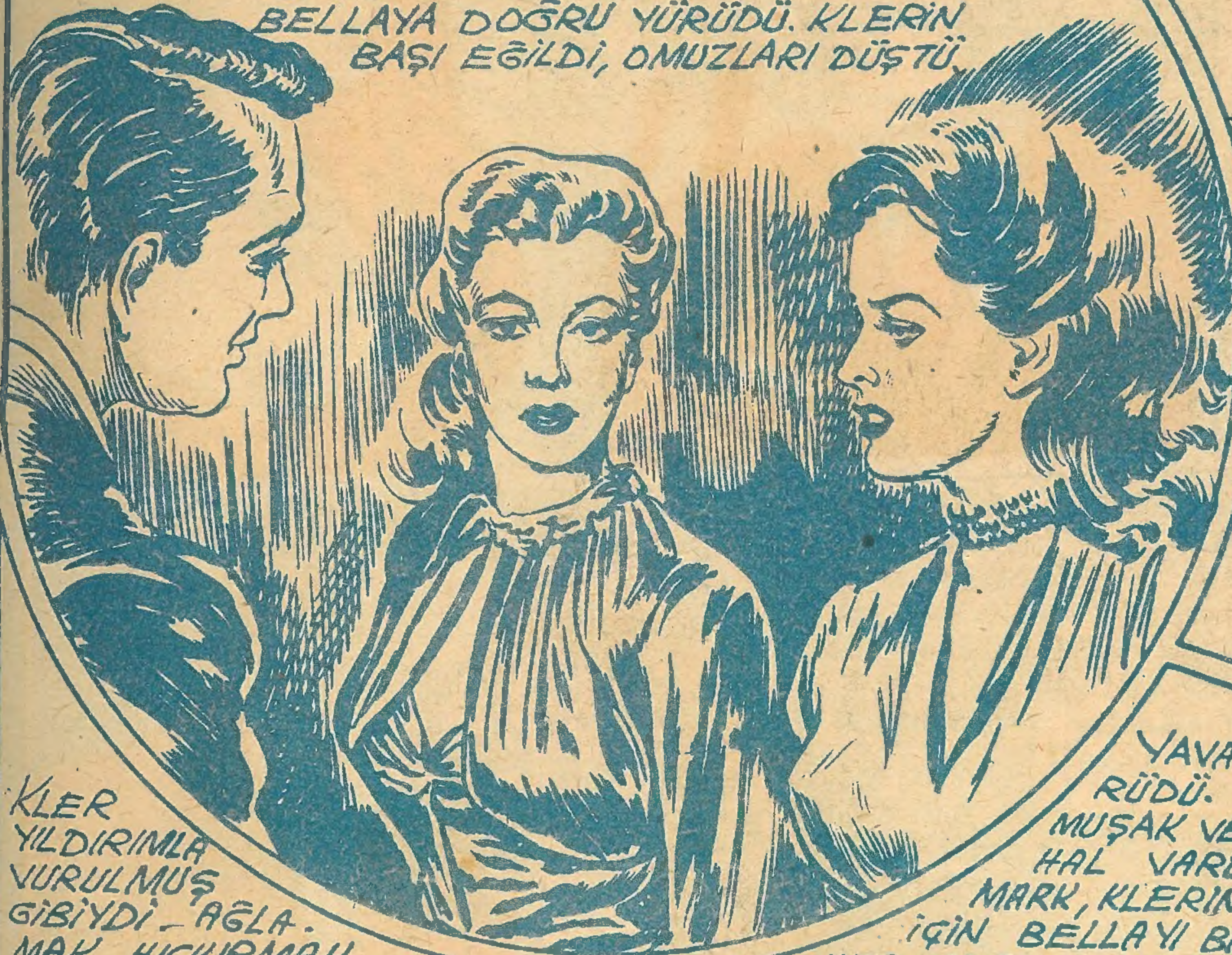

32/1

MARK, İKİ KIZA YILLAR GİBİ UZUN SÜREN BİR MÜDDET KARARSIZ DURDU. SONRA KATI BİR ADIMLA BELLAYA DOĞRU YÜRÜDÜ. KLERİN BAŞI EĞİLDİ, OMUZLARI DÜŞTÜ.

KOLLARINI BELLANIN BELİNE DOLADI, KENDİNE DOĞRU ÇEKTİ.

TABİİ BELLAYI SEVİYORUM. ONUN ÜSTÜNE KADIN OLA BİLİR Mİ?

KLER YILDIRIMLA VURULMUŞ GİBİYDİ. AĞLA. MAK, HİÇKIRMAK, MARKI ÇOK SEVDİĞİNİ SÖYLEMEK İSTİYOR FAKAT HEPSİ HANÇERE. SİNDE DÜĞÜM DÜĞÜM KALIYORDU. UZUN, ACILI, TATLILI BİR RÜYA SONA ERMİŞTİ.

YAVAŞÇA YÜRÜDÜ. YÜZÜNDE YUMUŞAK VE KEDERLİ BİR HAL VARDI. MARK, KLERİN GİDİŞİNİ SEYİR İÇİN BELLAYI BIRAKTI. KLERİN HER ADIMI, MARKIN BENLİĞİNİ BERBERİNDE GÖTÜRDÜĞÜ BELLİYDİ.

KLER GİDER GİTMEZ BELLAYA DÖNDÜ. SERT, SİNİRLİ KONUŞMA VE GÜLMELERLE KIZI GÖYA SEVMEĞE DEVAM ETTİ. SÖZLERİ BİRBİRİNİ TUTMUYORDU. BAKIŞLARI MÂNÂSIZLAŞMIŞTİ.

SENİ SEVİYORUM BELLA.. NEYE KOLLARINI SIKMIYORSUN.. MAZİYİ UNUTALIM...

BELLA YAVAŞÇA MARKIN KOLLARINDAN SIKILDI. SESİ ÇOK TATLI VE YUNUŞAKTI.

KENDİN UNUTAMADİĞİN ŞEYİ BANA UNUTTURMAĞA ÇALIŞMA.. ONU SEVMEDİĞİNİ SÖYLEDİĞİN ZAMANKİ HALİNİ SEN GÖRMEDİN TABİİ.. DİLİN BAŞKA SÖYLÜYÖR, MEVCUDİYETİN BAŞKA ANLATIYORDU

BELLA SÜKUNETİNİ MUHAFAZA EDEMEDİ. HEM AĞLIYOR, HEM SÖYLÜYÖRDÜ. SEN BENİ DEĞİL ONU SEVİYORSUN AYAKLARINA KAPANMAK, AYLARDIR SÖYLİYEMEDİKLERİNİ SIRALAMAK, DİL DÖKMEK İSTİYORDUN.

SUS.. SUS.. RICA EDERİM SUS..

ARTIK MARKI UNUTMAK LÂZIMDI. YÜZÜNÜN ÇOCUĞUMSU İFADESİNİ, KONUŞMASINI, YERİNDE GÜZEL BULUŞLARINI, İNCE ZEKÂSINI, BOYUNU BOSUNU HERŞEYİNİ UNUTMAK LÂZIMDI.

KLER BÖYLE DÜŞÜNÜYOR, HEP YANIBAŞINDA BULUNAN DARSAKTAN MEDET UMUYORDU.

32/2

KLER, DARSAGA YAKLAŞTI, DAMDAN DÜŞER GİBİ SORDU.

HALA BENİMLE EVLENMEK İS.

TIYOR MUSUN HERVE?

SORDUĞUN SUALE BAK KLER.. BENİM AY. LARDANBERİ TEK ARZUMUN BU OLDUĞUNU BİLMEZ GİBİ KONUŞUYORSUN.. FAKAT BU ANI KARAR DEĞİŞİKLİĞİ NEREDEN ESTİ KLER?

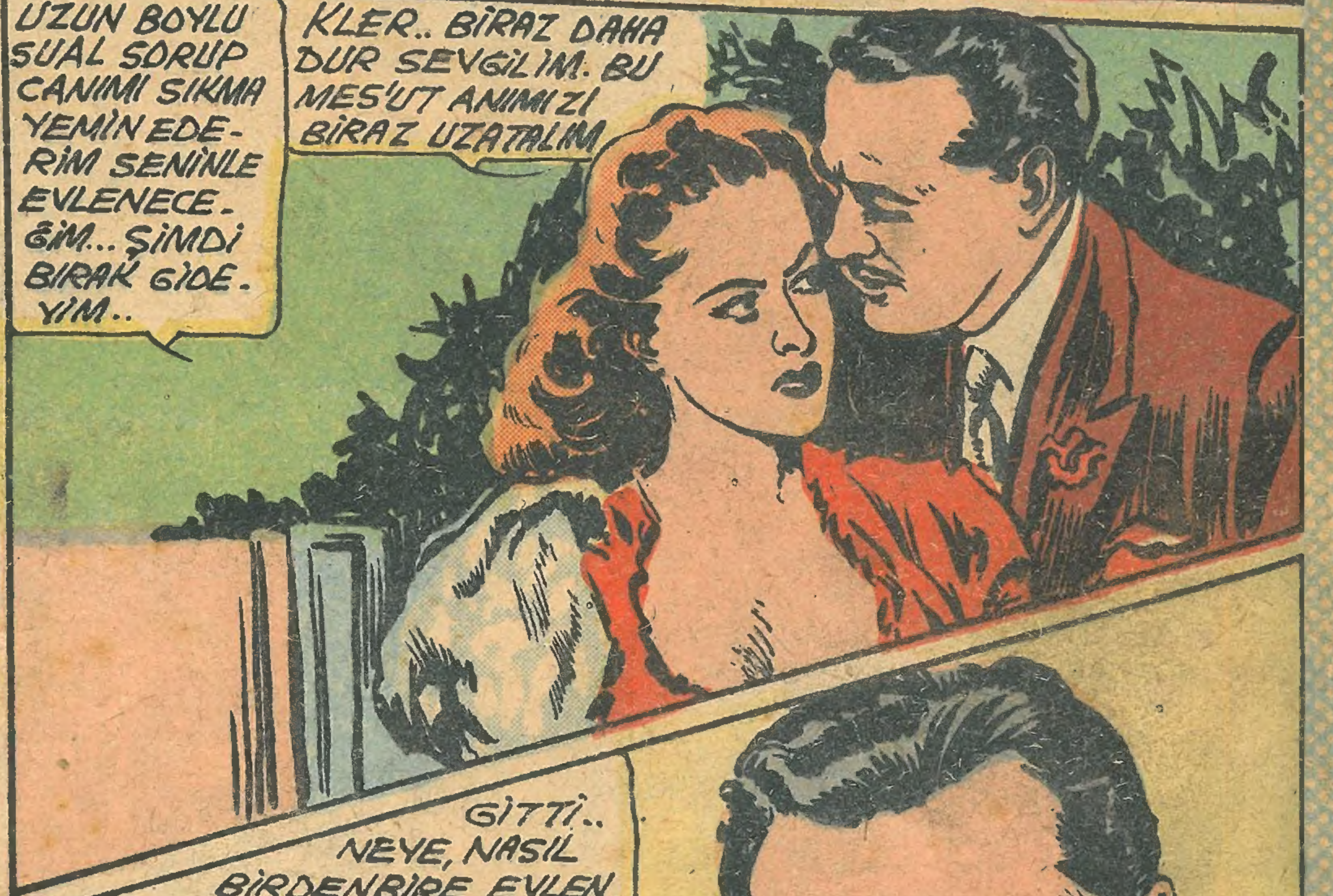
KLER, HERVE DARSAK'IN TATSIZ BUL. DUBU KONUŞMASINI KESTİ.

SEN... KLER.. SEN BENİM KARIM MI OLACAĞSIN? KARIM HA?! AMAN NESA. ADET.. KLER PEK ANI OL. DU BU... NEDEN CANIM?

ÖYLEYSE SENİNLE EVLENMEĞE KARAR VERDİM..

UZUN BOYLU SUAL SORUP CANIMI SIKMA YEMİN EDİRİM SENİNLE EVLENECEĞİM.. ŞİMDİ BIRAK GİDEYİM..

KLER.. BİRAZ DAHA DUR SEVGİLİM. BU MES'UT ANIMIZI BİRAZ UZATALIM

GİTTİ.. NEYE, NASIL BİRDENBİRE EVLENMEYİ KABUL ETTİĞİNİ ANLIYAMIYORUM. DAHA DÜN BENİ AMA TERSLEMİŞTİ. HER NEYSE BANA NE.. BENİMLE EVLENMEYİ KABUL ETSİN DE.. EH OĞLUM HERVE PAPELLERE KAVUŞUYORSUN..

BİR AKŞAM MARKLA BELLA OTURURLARKEN KAPI ÇALINDI.

KAPI ÇALINIYOR.. KİM OLABİLİR BU SAATTE..

SEN DUR MARK.. BEN AÇAYIM.. BELKİ POLİS. TİR.. SEN SAKLAN..

166/2

GELEN BELLANIN ERKEK KARDEŞİ DÜ. RANDİ.. PIYER DÜ. RAN... SELÂM. SİZ SABAH SİZ İÇERİ GİRDİ.

YAVRUM KARDEŞİM.. AĞABEYÇİSİN GELDİ ANAM.. SARIL BANA ULAN..

YİNE NE İS. TIYORSUN PIYER.

ARKASI VAR